

პროექტის ავტორი და მთავარი რედაქტორი
ელგუჯა ბერიშვილი

THE PROJECT AUTHOR AND EDITOR-IN-CHIEF
Elguga Berishvili

პროექტის მენეჯერი
ემზარ ზენაშვილი

THE PROJECT MANAGER
Emzar Zenashvili

პროექტის კოორდინატორი
რუსულან აფცაური

THE PROJECT COORDINATOR
Rusudan Aptsauri

ტექსტი
მთარ მალლაკელიძე

TEXT
Otar Maglakelidze

დიზაინი
ვახტანგ შატაიძე

DESIGN
Vakhtang Shataidze

რედაქტორი
ავთანდილ გურასაშვილი, ჯემალ კასრაძე, დავით ჭელიძე,
კარლო ფაჩულია, ზაალ ანჯაფარიძე, ინგა ალავიძე,
მაია ბერიშვილი

EDITORIAL STAFF
**Avtandil Gurasashvili, Jemal Kasradze, David Chelidze,
Inga Alavidze, Karlo Pachulia, Zaal Anjaparidze,
Maia Berishvili**

ფოტო
თამარ კულუმბეგაშვილი, ლაშა კუპრაშვილი,
ალექსანდრე კოტორაშვილი, გიგა გურასაშვილი.
სერგის და ლაშა ტალახაძის ოფიციალური

PHOTO
**Tamar Kulumbegashvili, Lasha Kuprashvili,
Aleksandre Kotorashvili, Giga Gurasashvili.**
Archives of GEONOC and Lasha Talakhadze

ქართველი ოლიმპიური ჩემპიონები

საშატა ტალახაძე

2016

© საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტი
© GEORGIAN NATIONAL OLYMPIC COMMITTEE

11 დღე გავიდა ზაფხულის 31-ე ოლიმპიური თამაშების დაწყებიდან. ძიუდოისტებმა უკვე დაასრულეს გამოსვლა, ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავეებიც გადიან ბოლოში, მაგრამ საქართველოს ანგარიშზე ჯერ ერთი ოქროს მედალიც არ არის – რით დე უანეიროში ქართული ჰიმნის აუდერებას ჯერჯერობით ამაოდ ველით.

დღეს 16 აგვისტოა – დიდი იმედის დღე. საქმეში ძალოსანი ლაშა ტალახაძე უნდა ჩაერთოს. ტიტულების გათვალისწინებით, ჩვენი ოლიმპიური დელეგაციის ერთ-ერთი წარმატებული წევრი. 22 წლის საჩერელი მძიმე-ნონისანი რიოს ფიცარნაგზე ევროპის და მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონის რანგში გადის.

უცხოელი სპეციალისტები და საბუქმეკერო კანტორები ჩემპიონობის ერთ-ერთ უმთავრეს ფავორიტად სწორედ ტალახაძეს ასახელებენ, ირანელ ბეჭდად სალიმი კორდასიაბისთან ერთად. ლაშას ზურგს ბოლო ცხრა თვეში მოპოვებული უდიდესი ტიტულები უმაგრებს, ბეჭდად სალიმის უპირატესობა კი ოლიმპიური გამოცდილებაა. თან როგორი გამოცდილება – 26 წლის ირანელი რიოში მოქმედი ოლიმპიური ჩემპიონის და მსოფლიოს რეკორდსმენის რანგშია ჩასული.

ტალახაძე და კორდასიაბი დიდ შეჯიბრებებზე ერთმანეთს ერთხელაც არ შეხვედრიან. ირანელებს თავიანთი გმირი ბოლო წლებში საერთაშორისო არენაზე საერთოდ არ გაუყვანიათ. ოფიციალურად, მიზეზად ტრავმები სახელდებოდა, კულუარებში კი რიო 2016-სთვის მოსამზადებელ საგანგებო ინდივიდუალურ პროგრამაზე საუბრობდნენ. ცხადია, გასაიდუმლოებული იყო ისიც, რა წონის შტანგებს ეჭიდებოდა ლონდონი 2012-ის უძლიერესი ძალოსანი ახალ ოლიმპიურ ციკლში.

ბეჭდად სალიმი კორდასიაბიმ მსოფლიოს თავისი რეალური ძალა რიო დე უანეიროს ფიცარნაგიდან უნდა შეახსენოს.

ნინასაოლიმპიადო ინტერვიუებში ლაშა ტალახაძე ერთ-ერთ უმთავრეს კონკურენტად ირანელს ასახელებდა. კორდასიაბის პირველი ოფიციალური კომენტარი კი სტარტამდე ორიოდ დღით ადრე გავრცელდა. ის

ამბობდა, რომ სომხეთიდან, საქართველოდან და ესტონეთიდან რამდენიმე ახალი მოწინააღმდეგე ეყოლებოდა და ურთულესი ბრძოლა ელოდა. ყველაზე სახიფათო მეტოქედ კი ქართველ ტალახაძეს მიიჩნევდა.

მძიმეწონოსან ძალოსანთა ოლიმპიური კონკურენცია სპორტსმენების არენაზე გასვლამდე ერთი დღით ადრე დაიწყო, ტრადიციული ტაქტიკური დაპირისპირებით – წინასწარი წონების შეკვეთით. ამ პროცესმაც დაადასტურა, რომ ტალახაძის მთავარი კონკურენცი მართლაც ბეჭდად სალიმი იყო. საქართველოს ნაკრების სამწვრთნელო შტაბმა ლაშას საწყის წონად ატაცში 205 კილოგრამი შეუკვეთა, ხოლო აკერაში – 240. ირანელებმა კი ორივე მოძრაობაში უფრო მაღალი წონები მოითხოვეს – 206 და 245.

ოქროს დღე

„დღეს საქართველოს ჰიმნი უნდა ვიმღეროთ. საღამოს ჩვენზე ბეჭინერი რიოში არავინ იქნება,“ – დილიდანვე ვამხნევებდით ერთმანეთს „კარიოკა 2“-ის საჭიდაო დარბაზის ტრიბუნაზე შეკრებილი ქართველი უურნალისტები. მძიმეწონოსანი ძალოსნების უძლიერესი – A ჯგუფის გამოსვლა ადგილობრივი დროით საღამოს 7 საათზე იწყებოდა. იქამდე ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავებისთვის უნდა გვექომაგა. წინა დღეებში, ნაკრების ხუთი წევრიდან სამმა ოლიმპიურ თამაშებზე გამოსვლა უსახელოდ დასრულდა. 16 აგვისტოს კი ხალიჩაზე ქართული ხუთეულის ბოლო ორი წევრი: შმაგი ბოლქვაძე და რევაზ ნადარეიშვილი იყვნენ გასასვლელები და სწორედ მათ უნდა გადაერჩინათ გუნდი სრული ფიასკოსგან.

წარმატებული საღამოს მოლოდინი ბოლქვაძემ გაგვილამაზა აქტიური და რაც მთავარია, ხარისხიანი ჭიდაობით და საბოლოოდ, ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა. თუმცა მსაჯების მიერ მიღებული საეჭვო გაფრთხილება რომ არა, მინიმუმ ვერცხლით გაგვახარებდა.

მოქიდავეთა დილის პროგრამისა და ფინალურ ბლოკს შორის, შესვენებისას საქართველოს ძალოსანთა ნაკრების მთავარ მწვრთნელს – ათენის 2004 წლის ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონ გიორგი ასანიძეს ტელეფონით შევეხმიანე. მითხვა, რომ აბსოლუტურად არანაირი მნიშვნელობა არ ჰქონდა, როგორი საწყისი წონა შეუკვეთა ირანელმა მძიმენონისანმა. მთავარია, ლაშამ თავისი ცდები წარმატებულად გამოიყენოს და ოქროს მედალს ვერც კორდასიაბი შეგვეცილება და ვერც სხვა ვინმეო.

ა ჯგუფში გამნესებულ 11 ძალოსანს შორის, ლაშა ტალახაძის გარდა კიდევ ერთი ქართველი იყო – ევროპის 2015 წლის ჩემპიონი ირაკლი თურმანიძე. 31 წლის აჭარელი მძიმენონის საპრიზო სამეულში მოხვედრის შანსის, საქართველოს ნაკრების სამწვრთნელო შტაბისა და ერთგული ქომაგების მცირე ნაწილის გარდა, თითქმის არავის სჯეროდა. ასანიძეს ისიც ვკითხე, ტალახაძის კონკურენტების დასაბენევად და საჩემპიონო გზის გასამარტივებლად, თურმანიძეს ტაქტიკურად ხომ არ გამოიყენებდნენ. მკაცრად მიპასუხა – ირაკლის შენირვას არ ვაპირებთ, ეს ოლიმპიადაა და მანაც აუცილებლად მედლისთვის უნდა იბრძოლოსო.

ძალოსნობის დარბაზს მოქიდავეთა დაჯილდობის ცერემონიალის დასრულებისთანავე მივაშურეთ. ტრიბუნები სანახევროდ შევსებული დაგვხვდა და ჩვენდა გასაოცრად, მაყურებელთა შორის ყველაზე მეტნი ირანელი ქომაგები იყვნენ. ფიცარნაგის მარცხენა ფლანგისკენ მდებარე სექტორები ბეჭდად სალიმი კორდასიაბის მორიგი ტიტულის მომლოდინეორასამდე გულშემატკივარს შეევსო. სხვა სექტორებშიც მრავლად ფრიალებდა ირანის დროშები.

ა ჯგუფში თავიანთი ფავორიტი ოლიმპიადის მასპინძლებსაც ჰყავდათ და ისინიც ხმაშენებობილად გუგუნებდნენ. ტალახაძის და თურმანიძის გამნევებას კი დარბაზში შეკრებილი 30-მდე ქართველი ვცდილობდით.

ერთად დაჯდომაც ვერ შევძელით, უფრო ხმაშენებილად რომ გვეყვირა. საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტისა და სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელები, ასევე ბრა-

ზილიაში საქართველოს საელჩოს წარმომადგენლები ეგრეთ წოდებულ საპატიო ლოფაში განათავსეს, რამდენიმე ქართველი ოლიმპიელი და გულშემატკივარი – სპეციალურ ტრიბუნაზე. ოლიმპიადაზე აკრედიტებულ ათამდე ქართველ უურნალისტს კი მედია ტრიბუნისკენ მიგვითითეს და ასე სამჯგუფად ვქომაგობდით ბიჭებს.

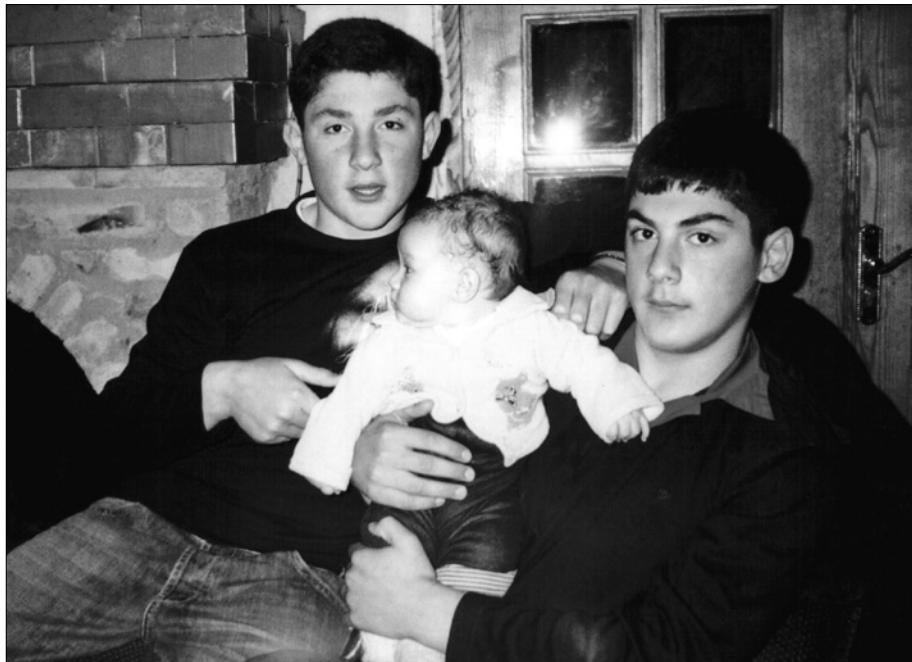
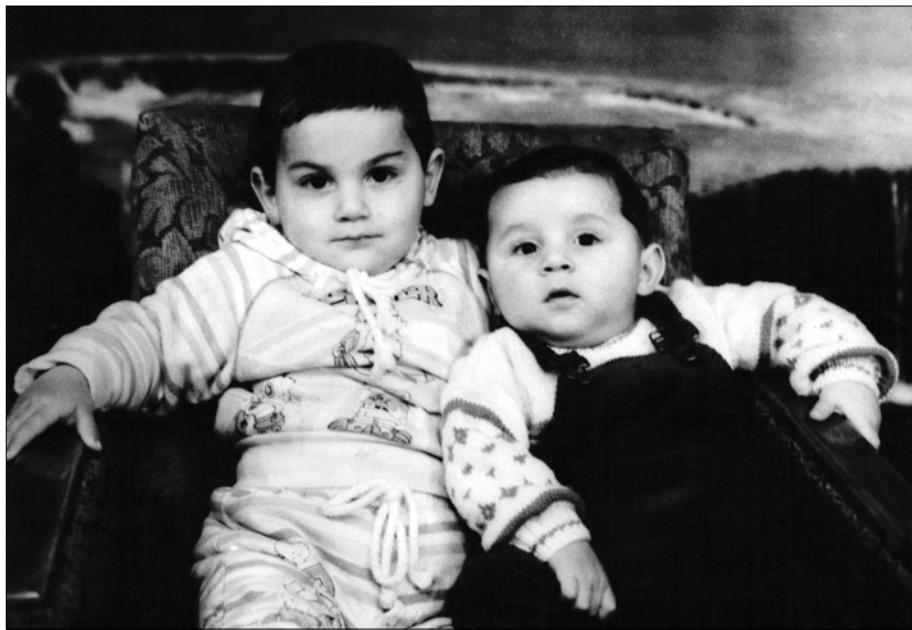
მედიასთვის განკუთვნილ ტრიბუნაზე დროშების გაშლისა და აქტიური გულშემატკივრობის საშუალება არ გვქონდა. რამდენიმეჯერ, მომეტებული ემოციების გამო მოხალისებისგან შენიშვნაც მივიღეთ, მაგრამ მძიმენონსანთა კონკურენცია ისე საინტერესოდ და დაძაბულად წარიმართა, სტარტიდან ნახევარ საათში ველარც ჩვენ ვაკონტროლებდით საკუთარ ემოციებს და აღარც არავის შევუწუხებივართ. ამის ერთ-ერთი მიზეზი მასპინძელთა ჯილდური ფერნანდო სარაივაც იყო – 155-კილოგრამიანი ბრაზილიელი გოლიათი, რომლის ფიცარნაგზე გამოსვლისასაც მთელი დარბაზი გუგუნებდა. წესრიგის დამცველ ვოლონტიორებსაც ავიწყდებოდათ თავიანთი მოვალეობა და, აპა ამის შემდეგ ჩვენთვის რა სინდისით უნდა დაეშალათ რამე.

ჩვენც დაგვავიწყდა პროფესიული მოვალეობები, დროშებში გავეხვიეთ და ისეთი ქომაგობა გავაჩალეთ, ნეიტრალური უცხოელი უურნალისტებიც ავიყოლიეთ.

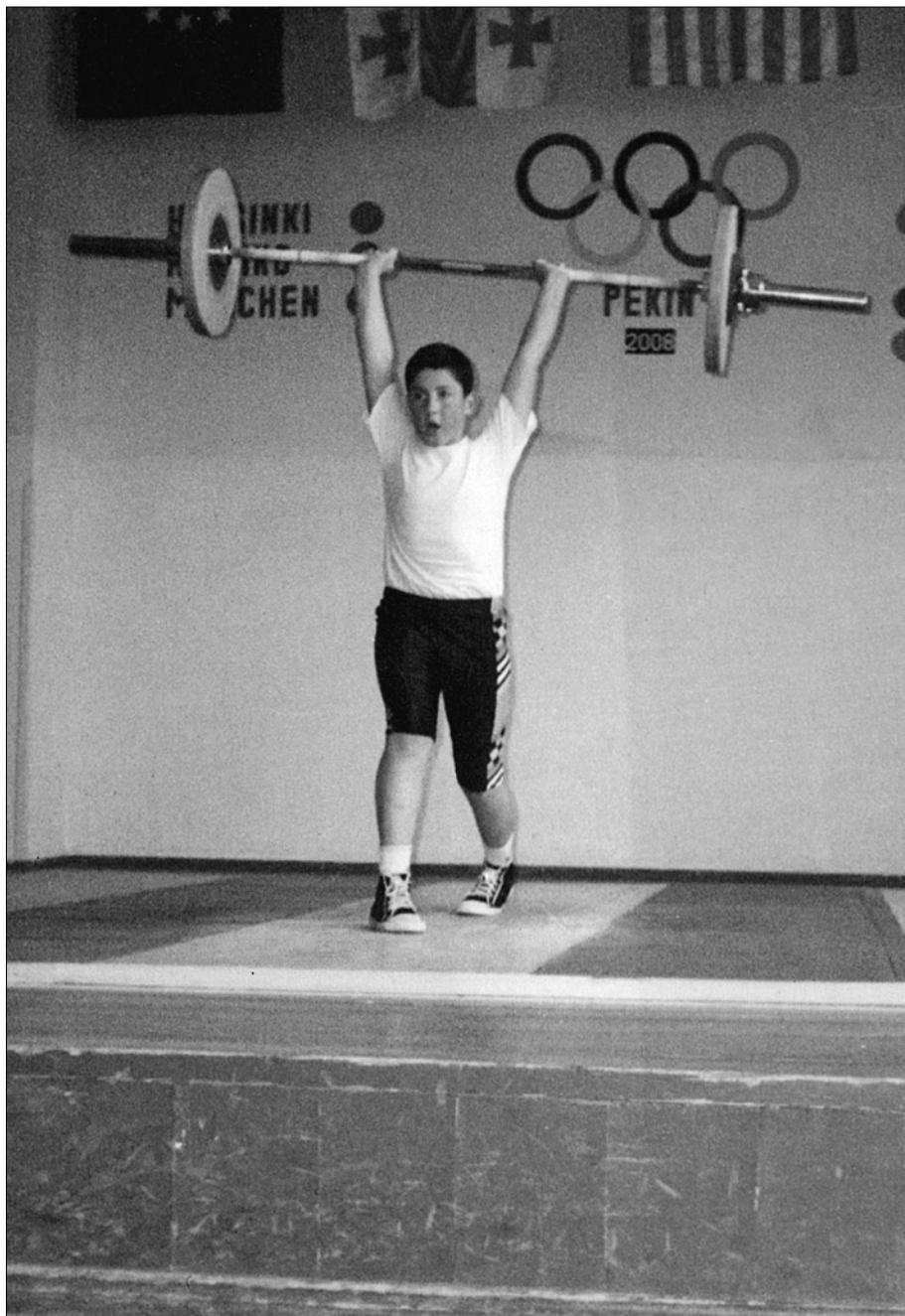
***

ატაცი ლაშამ წინასწარი გეგმის მიხედვით, 205 კილოგრამით დაიწყო და შტანგა წარმოუდგენლად მსუბუქად დაიმორჩილა. ირანელმა – 206-ით „წაივარჯიშა“. მეორე ცდაზე წონა ორივემ 5-5 კილოგრამით გაზარდა და ისევ ადვილად მოერივნენ სიმძიმეს.

ჩემპიონობის ორი უმთავრესი კანდიდატის ფიცარნაგზე მესამედ გასვლამდე A ჯგუფის ყველა წევრმა დაასრულა ატაცი. მათ შორის ბრძოლას

ცალანაძეები – გიორგი,
ლაშა და თამარი

12 წლის ლაშა –
პირველი ნაბიჯები
„ოლიმპიურ ფიცარნაგზე“

ერთ-ერთი ბოლო შემორჩა ირაკლი თურმანიძე, რომელმაც ზედიზედ სამი ცდა გამოიყენა: 197, 203 და 207 კილოგრამები და თანაგუნდელისა და ბეჭდად სალიმის გარდა, მხოლოდ სომეს გორ მინასიანს ჩამორჩა. ამ უკანასკნელმა 210 კილოგრამი აიტაცა. მეხუთე ადგილზე მყოფ ტრიოს: სომეს რუბენ ალექსანიანს, ბრაზილიელ ფერნანდო სარაივასა და უზბეკ რუსტამ ჯანგაბაევს თურმანიძემ 12 კილოგრამით გაუსწრო.

ლაშა ტალახაძემ ატაცის დასკვნით ცდაზე არასორმალური წონა – 215 კილოგრამი შეუკვეთა. თუ ასწევდა, ბეჭდად სალიმი კორდასიაბისვე მიერ დამყარებულ მსოფლიოს რეკორდს 1 კილოგრამით აუმჯობესებდა. წუთიც და ტაბლოზე მსოფლიოს ახალი რეკორდი აციმციმდა. ქართველ მძიმენონსანს მთელი დარბაზი ფეხზე წამოუდგა, ირანელების გამოკლებით.

მსოფლიოს ახალმა რეკორდმა კი ორიოდ წუთი გაძლო, ვიდრე კორდა-სიაბიმ 216-კილოგრამიანი შტანგა არ აიტაცა და რეკორდსმენის სახელი არ დაიბრუნა.

მცირე შესვენებისას ჟურნალისტების ტრიბუნაზე ბრაზილიის ფედე-რაციულ რესპუბლიკაში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩიმა ოთარ ბერძენიშვილმა გადმოინაცვლა, საქართველოს დროშაში გახ-ვეულ უცხოელთან ერთად.

„გაიცანით, კაცი, რომელსაც საქართველო სიგიჟემდე უყვარს და რო-მელმაც ჩვენი ქვეყნის შესახებ ძალიან ბევრი იცის. ეს დიეგო დუგარდია, პასპორტით ბრაზილიელი, მაგრამ სულით და გულით ქართველი. ქართუ-ლი რაგბის და მთლიანად სპორტის დიდი ქომაგი,“ – გვითხრა ელჩიმა.

ამ საოცარი კაცის შესახებ სოციალური ქსელიდან იქამდეც ვიცოდი, მაგრამ პირადად ნახვამ და გაცნობამ ძალიან გამახარა. ყველას ცალ-ცალ-კე გადაგვეხვია. მერე ხელზე გაკეთებული ტატუც გვაჩვენა. ქართულად ეწერა – ბრძოლა გამარჯვებამდე.

ძალისნები უკვე მეორე მოძრაობისთვის ემზადებოდნენ. სალაპარაკო დრო არ გვქონდა. დიეგოს კი ჩვენთან ერთად დაჯდომის უფლება არ მისცეს და სამახსოვრო ფოტოების გადაღების შემდეგ სწრაფად დავემშვიდობეთ.

„დღეს ოლიმპიური ჩემპიონი გეყოლებათ,“ – შემოგვძახა აუიტირებულმა დიეგომ.

აკვრაში ოლიმპიურ კონკურენციას 10 ძალოსანი შემორჩა. თურქეთში ჰოჯამუჟამეტ ტოიჩიევმა პირველ მოძრაობაში ერთი ცდაც ვერ გამოიყენა და შეჯიბრება უქულოდ დაასრულა.

დარჩენილი ათეულიდან ყველაზე დაბალი საწყისი წონა ირაკლი თურმანიძეს ჰქონდა შეკვეთილი – 228 კილოგრამით დაიწყო, რაც დაკავებული პოზიციის დასაკარგად სერიოზული საფრთხე იყო, მაგრამ... მეორე და მესამე ცდებზე საქართველოს ნაკრების კაპიტანმა წინ იმხელა ნაბიჯებით წაინია (ჯერ 235, ხოლო შემდეგ – 241), საპრიზო სამეულზე დაფიქრებაც გაგძედეთ. ოლონდ ამისთვის ირაკლის წინ მდგომი სამი მძიმენონოსნიდან რომელიმეს სამივე ცდა უნდა გაეცულდებინა. ეს არარეალურ ოცნებას უფრო ჰგავდა. განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც გორ მინასიანმა 241-კილოგრამიანი შტანგა აპკრა და თურმანიძეს 3 კილოგრამით გაუსწრო.

ლაშა ტალახაძემ წინასწარ მოთხოვნილი საწყისი წონა (240 კგ) შეცვალა და 242-კილოგრამიანი შტანგა აპკრა. ისევ ზედმეტი პრობლემის გარეშე. ბეჭდად სალიმი კორდასიაბი 245-ს შეეჭიდა და თითქოს დაიმორჩილა კიდეც, მაგრამ გადამწყვეტ მომენტში მაჯა ვერ დააფიქსირა და სამსაჯო მაგიდამ წონა არ ჩაუთვალა.

ტალახაძეს ამ დროს მეორე მისვლისთვის 252 ჰქონდა შეკვეთილი. ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ამხელა რისკზე წასვლა ვერ გაბედა და ისევ 245-კილოგრამიან შტანგას შეეჭიდა. მეორედაც იგივე განმეორდა, ოლონდ იმ განსხვავებით, რომ კორდასიაბის მიერ წესების დარღვევა უკვე არა მსაჯთა მაგიდამ, არამედ სპეციალურმა უიურიმ დააფიქსირა.

ამ გადაწყვეტილებებს ირანელი ქომაგების ხმაურიანი პროტესტი მოჰყვა. მათ მხარი ბევრმა ნეიტრალურმა მაყურებელმაც აუბა. მხოლოდ იმიტომ, რომ უშედავათო ქართულ-ირანული ბრძოლის ხილვით სიამოვნების მიღება სურდათ. სამსაჯო მაგიდას ბეჭდად სალიმის გუნდელებისა და გაღიზიანებული გულშემატკივრების დიდი რისხვა დაატყდა. თა-

ვად კორდასიაბიც იქვე ტრიალებდა, სამწვრთნელო შტაბის წევრებთან ერთად, რომლებიც პროტესტის ხმამაღლა გამოხატვით ტრიბუნებზე მსხდომი ხალხის პროვოცირებას და მსაჯებზე ზეწოლის გაძლიერებას ცდილობდნენ.

ცხადია, მსაჯებს ვერდიქტი არ შეუცვლიათ და ბეჭდად სალიმი კორდასიაბი მესამედ დადგა 245 კილოგრამის პირისპირ. მესამე მცდელობისას სიმძიმე უკვე სანახევროდაც ვეღარ ასწია და... ქართველების სამი ტრიბუნაც უმაღ „აფეთქდა“. გარდა იმისა, რომ ლაშა ტალახაძემ ოლიმპიური ჩემპიონობა ვადაზე აღრე გაინაღდა, ირაკლი თურმანიძეს საპრიზო სამეულში მოხვედრის რეალური შანსი გაუჩნდა. ამისთვის ჩვენს ძალოსანს ერთადერთი რამ სჭირდებოდა – სომეხ რუბენ ალექსანიანს პირველი წარმატებული ცდა (245 კგ) 9 კილოგრამით ვერ უნდა გაეუმჯობესებინა.

ირანელების ხმამაღლალ პროტესტს ბოლო არ უჩანდა. კორდასიაბი კი ზედ ფიცარნაგის წინ ჩამოჯდა და ერთხანს შეჯიბრებაც შეწყდა. მერე სპორტსმენებს ისევ უხმეს შტანგასთან, მაგრამ მათ ხმაურის ფონზე უწევდათ თავიანთი საქმის კეთება. ვისაც ძალოსნობისთვის დარბაზში უდევნებია თვალი, ყველა მიხვდება, როგორ სჭირდება ძალოსანს გადამწყვეტ მომენტში კონცენტრირებისთვის სამარისებური სიჩუმე.

ირანელებს აღარავინ და აღარაფერი აინტერესებდათ. სტვენით და ყვირილით ცდილობდნენ სანახაობის გაფერმურთალებას, რითაც ნეიტრალური მაყურებლებიც გააღიზიანეს. ეს მოსალოდნელიც იყო. განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც მასპინძელთა ფავორიტმა ფერნანდო სარაივამ მეორე და მესამე ცდები ვერ გამოიყენა.

ფიცარნაგის მარცხენა ტრიბუნა კიდევ უფრო აგრესიული გახდა, როდესაც შტანგასთან ტალახაძეს უხმეს. საქართველოს ნაკრების სამწვრთნელო შტაბმა ტაქტიკურ ცვლილებას მიმართა და წინასწარ შეკვეთილ სიმძიმეს 5 კილოგრამი დააკლო. ჩემპიონის ტიტულის ბედი ჩვენთვის გასახარად, პრაქტიკულად უკვე გადაწყვეტილი იყო, მაგრამ ბრძოლას შემორჩენილ ორიოდ მძიმეწონოსანს წარმოუდგენელი თეორიული შანსი მა-

მსოფლიოს 2013 წლის
ჩემპიონატი ახალგაზრდებს
შორის. ლაშა ტალახაძე
პოდიუმის უმაღლეს
საფეხურზე

ინც რჩებოდა. რუბენ ალექსანიანს და ესტონელ მარტ სეიმს, რომლებსაც მეორე მოძრაობა ჯერ არ დაეწყოთ, ოქროს შედეგის დასაფიქსირებლად აკვრაში მსოფლიოს და ოლიმპიური რეკორდების გაუმჯობესება სჭირდებოდათ, ოლონდ ამავდროულად, ქართველ მძიმენონისანს დარჩენილი ორივე ცდა უნდა გაეცუდებინა, თორემ ალექსანიანის და სეიმის ისედაც მიზერული შანსები კიდევ უფრო მცირდებოდა.

247-კილოგრამიან შტანგასთან მისვლამდე ლაშა ტალახაძე აგრესიულ ტრიბუნას მშვიდად მიესალმა. ერთი უესტით ისიც ანიშნა, რომ მისთვის გაუგებარი იყო, რატომ უშლიდნენ ხელს. შემდეგ კი ზედმეტი ნერვიულობის გარეშე აჰკრა შტანგა და პოდიუმის უმაღლეს საფეხურზე ოცნება ალბათ ყველაზე ოპტიმისტ სომეხ და ესტონელ გულშემატკივრებსაც დაასრულებინა.

ქართველი ქომაგებისთვის კი უკვე ერთადერთი სანერვიულო ბრინჯაოს მედლისთვის ბრძოლა იყო. ალექსანიანს თურმანიძის გადასასწრებად მინიმუმ 254-კილოგრამიანი შტანგის აკვრა სჭირდებოდა და მეორე ცდაზე სწორედ ეს წონა შეუკვეთა. სომეხი ძალოსანი სიმძიმეს ვერ მოერია და მესამე ცდაზეც 254 კილოგრამს შეეჭიდა, მაგრამ ისევ უშანსოდ დამარცხდა.

ირანელების სტვენა 30-მდე ქართველის ურიამულმა გადაფარა. დამოუკიდებელი ქართული სპორტის ისტორიაში 2016 წლის 16 აგვისტომდე ერთხელაც არ მომხდარა, ოლიმპიურ თამაშებზე პოდიუმზე ერთდროულად ორი ქართველი ასულიყოს. უახლესი ისტორია საქართველოს ძალოსანთა ნაკრების მძიმენონისნებმა დაწერეს.

რიო 2016-ზე კი ძალოსნობის კულმინაცია ვადაზე ადრე გაჩემპიონებული ქართველი გოლიათის მესამე ცდა იყო – ლაშა ტალახაძემ 258-კილოგრამიანი შტანგა შეუკვეთა. თუ აჰკრავდა, ორჭიდის ჯამში 473 კილოგრამს აგროვებდა და ირანელი ჰუსეინ რეზა ზადეს მიერ ჯერ კიდევ 16 წლის წინათ – 2000 წელს დამყარებულ მსოფლიოს და ოლიმპიურ რეკორდებს 1 კილოგრამით აუმჯობესებდა.

ირანელმა ქომაგებმა კიდევ ერთხელ სცადეს მსაჯების ჯავრი ქართველ ძალისაწევ ეყარათ, მაგრამ ხელის შეშლა ისევ ვერ შეძლეს. ჩემპიონმა მესამე ცდაზეც დაამტკიცა, რომ მსოფლიოში საუკეთესოა – სარეკორდო სიმძიმე ოლიმპიური სიმშვიდით დაიმორჩილა.

გიორგი ასანიძემ შეგირდს ფიცარნაგზევე მიუღლოცა ტრიუმფი. ასანიძეს ოლიმპიური გუნდის მთავარი ექიმი ზურაბ კახაძრიშვილიც მიჰყვა, რომელმაც უძლიერეს მძიმეწონოსანს საქართველოს დროშა მოახვია.

გვერდიგვერდ ტრიბუნებზე მჯდომი ქართველთა სამი პატარა ჯგუფის ემოციების სიტყვებით გადმოცემა კი უბრალოდ შეუძლებელია. რამდენი რამ იყო, რის გამოც იმ წუთებში ყველაზე ამაყები და ბედნიერები ვიყავით:

– მძიმე წონის უძლიერესი ჯგუფის 11 მონაწილედან ექვსივე ცდა მხოლოდ ორმა გამოიყენა – საქართველოს ნაკრების წევრებმა ლაშა ტალახაძემ და ირაკლი თურმანიძემ.

– ლაშა ტალახაძემ 22 წლის ასაკში მოასწრო ის, რასაც მსოფლიო სპორტის კაშაშა ვარსკვლავები მთელ კარიერას ანდომებენ და ხშირად დრო მაინც არ ჰყოფნით. საჩერელმა მძიმეწონოსანმა ევროპისა და მსოფლიოს ჩემპიონის ტიტულებს ბრაზილიაში ოლიმპიური ტრიუმფი მიამატა და ოქროს სრული კომპლექტი შეკრა.

– დამოუკიდებელი ქართული სპორტის ისტორიაში პირველად, ოლიმპიური არენის თავზე საქართველოს ორი დროშა აფრიალდა.

– ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ლაშა ტალახაძემ უახლოეს მდევარს, ვერცხლის პრიზიორ გორ მინასიანს ორჭიდის ჯამში 22 კილოგრამით (!) გაუსწრო.

– ათენის 2004 წლის ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონმა გიორგი ასანიძემ ახლა უკვე ნაკრების მთავარი მწვრთნელის რანგში მოიპოვა უმაღლესი ოლიმპიური ჯილდო. 3-გზის ოლიმპიურმა ჩემპიონმა კახი კახიაშვილმა კი ამჯერად საქართველოს ძალოსნობის ფედერაციის პრეზიდენტის რანგში გაიხარა ტიტულით.

- რიო დე ჟანეიროს ოლიმპიურ თამაშებზე საქართველომ 11-დღიანი ლოდინის შემდეგ ოქროს ანგარიში გახსნა.
- ბრაზილიურ ოლიმპიადაზე, ძალოსნობისთვის განკუთვნილი დღეები საქართველოს ჰიმნით დაგვირგვინდა!

***

ქართველ ჩემპიონს უცხოელმა მაყურებლებმაც დიდი ოვაციები უძლვნეს. პირველ ყოვლისა, იმ თავშეკავებული საქციელის გამო, რომლითაც ლაშა ტალახაძე კონკურენტის გაპრაზებულ გულშემატკიცრებს პასუხობდა და რა თქმა უნდა, ბრნყინვალე გამოსვლის და ახალი რეკორდისთვის.

რამდენიმე ბრაზილიელი ქომაგი უურნალისტების ტრიბუნაზეც ამოვიდა და პირადად მოგვილოცა ლაშას ოქრო. ირანელების სექტორის რეაქციის კი უკვე მთელი დარბაზი აპროტესტებდა, კორდასიაბის გულშემატკიცრების მისამართით სტვენით და შეძახილებით.

ქართველი მძიმეწონოსნის დასკვნითი ცდის შემდეგ, ბევრისთვის მოულოდნელად, თანამემამულეთაგან აბსოლუტურად განსხვავებული რეაქცია ჰქონდა თავად ბეჭდად სალიმის. ლონდონის ოლიმპიადის ჩემპიონი თრჭიდის ჯამში მსოფლიოს ახალი რეკორდის დამყარებას ტაშით შეხვდა. შემდეგ კი, იქვე მდგომ საქართველოს ნაკრების ექიმს – გიორგი ჭინჭარაულს გადაეხვია და ალალად მიულოცა.

ვიპ-ლოჟაში მჯდომმა ათავდე ქართველმა უმალ არენაზე გადაინაცვლა და იქვე მიულოცა ოლიმპიურ ჩემპიონს. არენიდანვე მიადევნეს თვალი დაჯილდოების ცერემონიალს და ნაკრების სამწვრთნელო შტაბთან ერთად იმდერეს საქართველოს ჰიმნი, ოლონდ გაძლიერებული დაცვის თანხლებით. ორგანიზაციორებმა ირანელი ქომაგებისგან შესაძლო აგრესიის რისკის თავიდან ასაცილებლად დარბაზში სამართალდამცავთა დამატებით ჯგუფს უხმეს.

***

ინტერვიუების ჩასაწერ სპეციალურ ზონაში შესული პირდაპირ ბეჭ-დად სალიმი კორდასიაბის შევეჩეხე. უურნალისტების ალყაში მოქცეული ისე ხმამაღლა საუბრობდა, თავიდან მეგონა ვიღაცას ეჩსუბებოდა. ინგლი-სურის მცოდნე ირანელი უურნალისტის დახმარებით გავიგე, რომ მსაჯე-ბის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებას აპროტესტებდა და ძალოსნობის სა-ერთაშორისო ფედერაციას ლანძღავდა. თუმცა მისი კომენტარის შინაარ-სის გასაგებად უცხო ენის ცოდნა არც იყო საჭირო.

„აქ ოლიმპიური ოქროს მოსაგებად ჩამოვედი. წარმატებისთვის მზად ვიყავი, მაგრამ ამის შანსი არ მომცეს. როდესაც მოწინააღმდეგესთან პა-ტიოსან ბრძოლაში მარცხდები, გულდასანყვეტია. მე კი ახლა გულდაწ-ყვეტილზე მეტად იმედგაცრუებული ვარ. ყველაფერი გააკეთეს იმისთვის, რომ ჩემი შესაძლებლობების მაქსიმუმი არ გამომევლინა და ზედიზედ მე-ორედ არ გავმხდარიყავი ოლიმპიური ჩემპიონი. საშინელ ხასიათზე ვარ, რადგან ვხედავ, რომ ამ მდგომარეობიდან გამოსავალიც არ არსებობს. ძალოსნობის საერთაშორისო ფედერაცია საშინლად მოგვექცა. ქართველ ძალოსანს ვულოცავ წარმატებას. სწორედ მას მივიჩნევდი მთავარ კონკუ-რენტად. ის ძალიან ძლიერი სპორტსმენია, რაც დღესაც დაამტკიცა, მსოფ-ლიოს რეკორდების დამყარებით, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, თავადაც ერჩივნა, თანაბარ კონკურენციაში გვებრძოლა და საქმეში მსაჯები არ ჩა-რეულიყვნენ,“ – გაიძახოდა კორდასიაბი.

დარბაზის მეორე კუთხეში ირანელი მწვრთნელი არიგებდა ხმამაღლა კომენტარებს:

„რაც დღეს მოხდა, ამას სპორტი მართლა არ ჰქვია. ეს იყო შეთქმუ-ლება. უიურიში ჩვენი მტრები ისხდნენ, რომლებმაც უკვე მოპოვებული მე-დალი მოგვპარეს. მსაჯები სპეციალურად შეარჩიეს, რომ ყველაფერი ისე მომხდარიყო, როგორც მოხდა,“ – გვითარგმნა ირანელმა კოლეგამ ბეჭდად სალიმის სამწვრთნელო შტაბის წევრის განცხადება.

ცოტა ხანში მიქს-ზონაში ირაკლი თურმანიძე შემოვიდა და უმაღ ქართველების ალყაში აღმოჩნდა.

„ეს ჩემთვის მეორე ოლიმპიადა იყო. დღეს კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, რომ მუხლჩაუხრელ შრომას შედეგი მოაქვს. გულახდილად გეუბნებით, ოდნავადაც არ ვნერვიულობდი. ატაცშიც და აკვრაშიც ყველა ცდა გამოვიყენე და რაც მთავარია, ორივე მოძრაობაში გავაუმჯობესე პირადი რეკორდები. ამხელა წონებზე ვარჯიშების დროსაც არ მივსულვარ. მიხარია, რომ მიზანს მივაღწიე – ოლიმპიურ კვარცხლბეჭერზე ავედი. კიდევ უფრო ბედნიერი კი იმით ვარ, რომ ოლიმპიურ თამაშებს ახალი ჩემპიონი ჰყავს – ღირსეული ჩემპიონი და რეკორდსმენი, ლაშა ტალახაძე“.

ირაკლი თურმანიძეს გიორგი ასანიძე შემოჰყვა, აცრემლებულ ზურაბ კახაბრიშვილთან ერთად.

„ამ დღისკენ წლები, ნაბიჯ-ნაბიჯ მოვდიოდით. მიუხედავად იმისა, რომ ბიჭების შესაძლებლობებში აბსოლუტურად დარწმუნებული ვიყავი, წინასწარ ცოტა მიჭირდა ასეთი თამამი პროგნოზის გაკეთება. ვულოცავ მთელ საქართველოს, რომელიც დღეს ძალიან, ძალიან გავახარეთ,“ – გვითხრა გიორგი ასანიძემ.

თურმანიძისა და ასანიძის კომენტარების მოსანადირებლად უცხოელი უურნალისტებიც აქტიურობდნენ, მაგრამ როგორც კი ინტერვიუს ჩასაწერ პერიმეტრზე ლაშა ტალახაძე გამოჩნდა, აბსოლუტურად ყველა, ქართველიან-უცხოელიანდ მის გარშემო შეგროვდა.

ნახეთ რა პოპულარული ვარო, იხუმრა ლაშამ. შემდეგ კი ღირსეული ჩემპიონისთვის დამახასიათებელი სიდინჯით გასცა პასუხი ყველა შეკითხვას.

უცხოელებს ძირითადად ირანელი ძალოსნის მისამართით მსაჯების მიერ მიღებული გადაწყვეტილების თაობაზე ქართველი ძალოსნის შეფასება აინტერესებდათ.

„ჩემთვის გაუგებარია, მე რას მერჩოდნენ ირანელი ქომაგები. მათ მართლა უძლიერესი კუმირი ჰყავთ, რომელსაც მსაჯებმა წესების დარღვევა

დაუფიქსირეს და წონა არ ჩაუთვალეს. მე ჩემს მოწინააღმდეგესაც და მის ქომაგებსაც ყოველთვის პატივს ვცემ. ირანელმა მაყურებლებმა კი გადაწყვიტეს, ჩემთვის ხელი შეეშალათ. მათი ხმაური გადამწყვეტი სიმძიმის აწევისას პირიქით დამეხმარა, “ – განაცხადა ტალახაძემ. ჩემპიონის სიტყვებმა ყველა აღაფრთოვანა.

ანალოგიური შეკითხვა ლაშას ცოტა ხანში, ოფიციალურ პრესკონფერენციაზეც დაუსვეს და იქაც, მის პასუხს აპლოდისმენტები მოჰყვა.

***

პრესკონფერენციამდე ქართული ძალოსნობის ისტორიული გამარჯვება საქართველოს ძალოსნობის ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტმაც შეაფასა. კახი კახიაშვილმა თქვა, რომ წარმატებას წინ მთელი რიგი სასარგებლო სამუშაოები უძლოდა. მან ქართველი მძიმეწონოსნები შეაქო – თავისი შესაძლებლობები ორივემ გამოიყენაო. ლაშა ტალახაძეზე კი დაამატა, დარჩმუნებული ვარ, რიო 2016-ის ოლიმპიური ჩემპიონი უახლოეს ერთ წელიწადში ცალკეულ მოძრაობებშიც გააუმჯობესებს რეკორდებსო.

კახი კახიაშვილის ამ ოპტიმიზმზე მისი კიდევ ერთი პროგნოზი გამახსენდა, რომელიც სწორედ ლაშა ტალახაძეს და მის მომავალ ოლიმპიურ ტრიუმფს უკავშირდებოდა. 2015 წლის მარტში, რიოს ოლიმპიადამდე წლითა და ხუთი თვით ადრე, კახიაშვილმა გაზეთ „ლელოსთვის“ მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ ტალახაძეს ოლიმპიურ თამაშებზე უმაღლესი სინჯის მედლის მოპოვება და მსოფლიოს ახალი რეკორდის დამყარება შეეძლო.

„ამის თქმის უფლებას არაოფიციალურ ვარჯიშებზე მის მიერ ნაჩვენები შედეგები მაძლევს. მთავარია, იგი ფიზიკურად, ტექნიკურ-ტაქტიკურად და რაც მთავარია, ფსიქოლოგიურადაც მოვამზადოთო,“ – დასძინა კახიაშვილმა.

2015 წლის დეკემბერი.
საქართველოს ეროვნული
ოლიმპიური კომიტეტის
სესიაზე: ირაკლი თურმანიძე
და ლაშა ტალახაძე

პრესკონფერენცია

საპრესკონფერენციო დარბაზში ყველაზე მეტნი ქართველები ვიყავით. მედალოსანი მძიმეწონოსნების მოსასმენად საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტისა და სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლებიც მოვიდნენ. ცხადია, იქვე იყვნენ სამწვრთნელო და სამედიცინო შტაბების წევრებიც. უცხოელი უურნალისტებიც დიდი ინტერესით ელოდნენ, რას იტყოდა მსოფლიოს უძლიერესი ძალოსანი.

დაახლოებით ათწუთანი ხვევნა-კოცნისა და სამახსოვრო ფოტოების გადაღების შემდეგ, მასპინძლებმა ჩემპიონ-პრიზიორებს საპრესკონფერენციო მაგიდასთან უხმეს.

პირველი შეკითხვის უფლება ქართველებმა ახალგაზრდა იაპონელ უურნალისტ გოგონას დავუთმეთ, რომელსაც შეიძლება ძალოსნობა ძალიან კარგად არ ესმოდა, მაგრამ ერთი კი აშკარად ეტყობოდა – ლაშა ტალახაძით აღფრთოვანებული იყო. შეკითხვაც, რა თქმა უნდა, მას დაუსვა:

„ოლიმპიური ჩემპიონი გახდით. როგორ ფიქრობთ, შტანგა უფრო მძიმეა თუ დღეს მოპოვებული ოქროს მედალი?“

„ამხელა ტიტულის ტარება მართლა არაა იოლი საქმე, მაგრამ გაცილებით მძიმე და ძნელი ის შრომა და მოსამზადებელი პროცესია, რომელიც ამ გამარჯვებებს უძღვის წინ,“ – უპასუხა ჩვენმა ჩემპიონმა და მის გააზრებულ პასუხს საპრესკონფერენციო დარბაზში შეკრებილი უცხოელი უურნალისტების აღფრთოვანება მოჰყვა.

„ის დაუმარცხებელია. ვერასოდეს ვერავინ აჯობებს,“ – გვითხრა ერთერთმა ბრაზილიელმა ვოლონტიორმა, რომელიც სიხარულისგან საქციელდაკარგულ ქართველ უურნალისტებთან სურათის გადასაღებად მოვიდა.

***

– საოცარი წონები ასწიეთ და ისე გამოჩნდა, რომ კიდევ უფრო დიდ სიმძიმეებთან შეჭიდებაც თავისუფლად შეგეძლოთ. ამხელა რესურსის მქონემ ატაცი და აკვრა შედარებით მოკრძალებული წონებით რატომ და-იწყეთ?

– შეიძლება ოდნავ დაბალი სიმძიმეები შევუკვეთეთ, ვიდრე ჩემმა უმ-თავრესმა კონკურენტმა, მაგრამ მთავარი იყო პროცესი. ეს ოლიმპიადა და თითოეული ნაბიჯი ზედმინებით ზუსტად უნდა გაგვეთვალა. კარგია, რომ ექვსივე ცდა გამოვიყენე.

– ორჭიდის ჯამში მსოფლიოს წინა რეკორდმა 16 წელიწადი გაძლო. შე-ნი აზრით, დღევანდელი შენი რეკორდი რამდენ ხანს იქნება მიუწვდომელი?

– მაქსიმალურად შევეცდები, მე თვითონ გავაუმჯობესო, თან რაც შე-იძლება მალე. თუ ამას სხვა ძალოსანი შეძლებს, ჩემთვის დამატებითი გა-მოწვევა იქნება.

– 22 წლის ასაკში მოსაგები აღარაფერი დაგრჩათ. შემდეგ რას აპი-რებთ?

– სპორტიდან წასვლაზე ნამდვილად არ დავფიქრდები. მიზანი აბსო-ლუტურად ყველა დიდ შეჯიბრებაზე გამოსვლა და მუდმივად ტიტულის-თვის ბრძოლაა.

– ალბათ, მხოლოდ მსოფლიოს ჩემპიონატებზე გიხილავთ...

– რატომ, ჯერ ასაკობრივ ჩემპიონატზე გამოსვლასაც ვასწრებ და მინ-და 23-წლამდელთა ევროპის ჩემპიონატზეც მივიღო მონაწილეობა.

– როგორია ჩემპიონის ემოცია. ამ წუთში რაზე ფიქრობთ?

– სიმართლე გითხრათ, ჯერ ბოლომდე გააზრებულიც არ მაქვს, რა მოხდა. ვიცი, რომ ძალიან კარგი საღამოა, ქართული სპორტისთვის ისტო-რიული დღე. ოლიმპიურ თამაშებზე კვარცხლბეკზე ერთდროულად ორი ქართველი პირველად ავიდა. მიხარია, რომ ეს მე და ჩემმა მეგობარმა ირაკ-ლი თურმანიძემ შევძელით.

***

დამსწრეთ პრიზიორებმაც მიმართეს. მეორე ადგილზე გასულმა გორ მინასიანმა თქვა, რომ მისთვის დიდი პატივია ორი უძლიერესი ქართველი ძალოსნის გვერდით ჯდომა.

მილოცვები და მედალოსნებთან თუ მათი მედლებით ფოტოს გადაღებები პრესონფერენციის დასრულების შემდეგაც კარგახანს გაგრძელდა. მერე კი დარბაზი ნელ-ნელა დაცარიელდა და საპრესკონფერენციო ოთახს რამდენიმე ქართველი უურნალისატილა შემოვრჩით. გამწარებულები ვწერდით, გვინდოდა ცოცხალი რეპორტაჟი თბილისში რაც შეიძლება სწრაფად გადაგვეგზავნა. ფოტოკორესპონდენტები ტალახაძის და თურმანიძის ახალთახალ ფოტოებს ამუშავებდნენ და დროდადრო განსაკუთრებით ეფექტური კადრების სანახავად ჩვენც შემოგვძახებდნენ. იმ დარბაზიდან კი, სადაც ორიოდ საათის წინ ქართული სული ტრიალებდა, ახლა უკვე ცეცხლოვანი სამხრეთა მერიკული მუსიკის და ახალგაზრდების ურიამულის ხმა ისმოდა. ვოლონტიორები მშრალი საკვებით და ბრაზილიელთა საამაყო სასმელით – „კაშასათი“ აღნიშნავდნენ ძალოსნობის დღეების დასრულებას.

დერეფანში მოულოდნელად კახი კახიაშვილს და საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის პირველ ვიცე-პრეზიდენტ ელგუჯა ბერიშვილს შევეჩეხ.

კახი ვერ ელევა დარბაზსო – იხუმრა ბერიშვილმა და იქვე ერთი საინტერესო ამბავიც გაიხსენა:

„ჯერ კიდევ ოლიმპიური თამაშების დაწყებამდე, რიო დე ჟანეიროში ჩამოსვლისთანავე, კახი კახიაშვილმა პირველი რაც გააკეთა, ის იყო, რომ ძალოსნობის სავარჯიშო და საშეჯიბრო დარბაზების მისამართი დააზუსტა და პირდაპირ აქ გამოეშურა. ორგანიზატორებს ჯერ ფიცარნაგიც კი არ ჰქონდათ დაგებული, მაგრამ კახი მაინც სულ აქ იყო. უყურებდა, როგორ ამზადებდნენ არენას და დარწმუნებული ვარ, წინასწარ ფიქრობდა მომავალ დიდ წარმატებაზე“.

და კიდევ ერთი დასამახსოვრებელი ფრაზა, რომელიც სეოპ-ის ვიცე-პრეზიდენტისგან მოვისმინე:

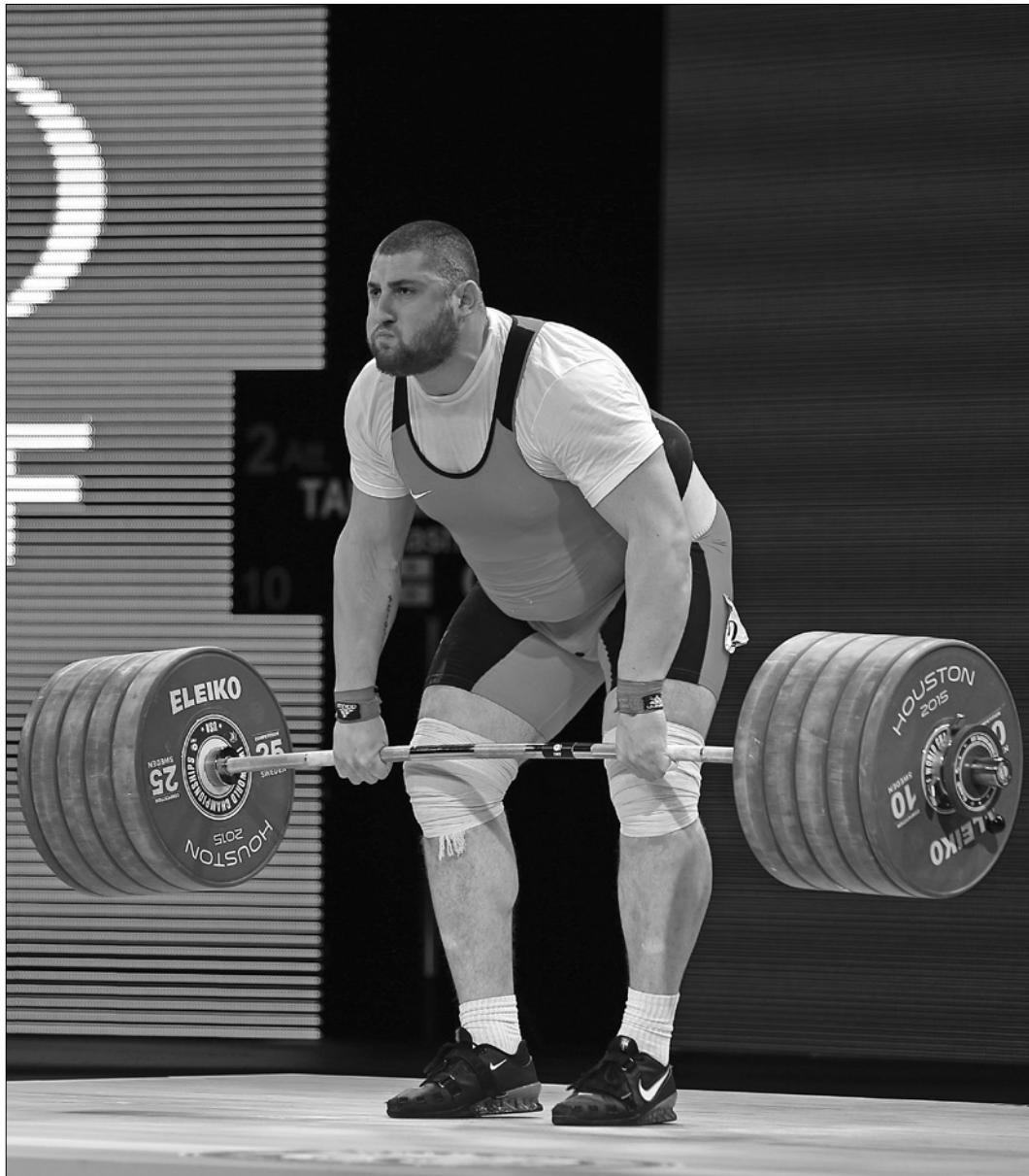
„მსოფლიოს უსწრაფესი ადამიანი იამაიკელი უსაინ ბოლტია, უძლიერესი ადამიანი – ქართველი ლაშა ტალახაძე“.

***

სახლამდე ლამის სამი საათისთვის მივაღწიე. გამოსაძინებლად რამდენიმე საათი მქონდა, მაგრამ ეს დრო ძილისთვის არ მემეტებოდა. ჯერ ტელეფონით ველაპარაკე ლამის ყველა ნაცნობ-მეგობრებს, ვინც ტელევიზორში უყურა ჩვენი ძალოსნების გამოსვლას. მერე სოციალურ ქსელებში ვათვალიერე შეჯიბრების პარალელური და შემდგომი ოვაციების გამომხატველი სტატუსები თუ ჩანაწერები. ძალიან ბევრჯერ ვუყურე კადრებად დაჭრილ ვიდეოჩანანერებს, ბოლოს კი უცხოური გამოცემებიც გადავქექ, ტალახაძის გამარჯვებისადმი მიძღვნილი ეპითეტების მოსაძებნად.

„22 წლის ქართველი მძიმენონოსანი ბრაზილიაში ევროპის და მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონის რანგში ჩავიდა. ოლიმპიადაზეც ფავორიტებს შორის სახელდებოდა, მაგრამ, შეძლებდა კი ახალგაზრდა სპორტსმენი ოლიმპიური თამაშებისთვის დამახასიათებელი ფსიქოლოგიური ბარიერის დაძლევას? მის მთავარ კონკურენტს ხომ ზურგს ოლიმპიური ოქრო და მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონობა უმაგრებდა,“ – წერდა ერთ-ერთი უცხოური სპორტული გამოცემა.

„ზებუნებრივი ძალოსანი,“ – ასე დაასათაურა მძიმენონოსანთა ოლიმპიური რეპორტაჟი dfwatch.net-მა. სტატიაში ყურადღება ტალახაძის შთამბეჭდავ გამოსვლაზე, ახალ ოლიმპიურ და მსოფლიოს რეკორდებზე და პოდიუმზე ერთბაშად ორი ქართველის ასვლაზე იყო გამახვილებული.

პიუნისტონი, აშშ.
2015 წლის მსოფლიოს
ჩემპიონატი

SJÖÖSTYV1

თბილისი. 17 აგვისტო

ტალახაძისა და თურმანიძის ისტორიული წარმატების თარიღად მსოფლიოს ისტორიაში 16 აგვისტო ჩაიწერა. ქართული დროით კი უკვე 17 აგვისტო თენდებოდა. A ჯგუფის გამოსვლა ჩვენებურად დამის 2 საათზე დაიწყო. დაახლოებით 4 საათისთვის ღამის სიწყნარე ფანჯრებიდან გამოსულმა ყიუინამ დაარღვია. ხალხმა, რომელმაც რიოს ოლიმპიადიდან იქამდე რამდენიმე იმედგაცრუება მიიღო, პირველი ოქროს მედლით გაიხარა.

მძიმენონისან ძალოსანთა ოლიმპიური კონკურენციის პირდაპირ ტელერეპორტაჟში მონანილეობას საქართველოს ძალოსნობის ფედერაციის გენერალური მდივანი რამაზ გურგენიძე იღებდა.

„თავიდანვე ცნობილი იყო, რომ ოქროს მედლის მთავარი კანდიდატები ლაშა და ბეჭდად სალიმი იქნებოდნენ, მიუხედავად იმისა, რომ შეჯიბრების წინ ექვსმა სპორტსმენმა ორჯიდის ჯამში თანაბარი წონები შეუკვეთა. სულ თავისუფლად შეიძლებოდა, ლაშასთვის მწვრთნელებს 10-15 კილოგრამით მეტი მოეთხოვათ, მაგრამ გონივრულად მოიქცნენ და არ გარისკეს. ტაქტიკურად აბსოლუტურად გამართლებული იყო ისიც, რომ ატაცის მესამე ცდაზე მსოფლიოს რეკორდის უფრო მეტით გაუმჯობესება არ მოინდომეს. ერთი შეხედვით, ტალახაძეს არც ეს უნდა გასჭირვებოდა, მაგრამ ასეთ დაძაბულ ბრძოლაში, მეორე მოძრაობის წინ რისკის გაწევა შეიძლებოდა დამლუპველი ყოფილიყო.

მწვრთნელებმა აკვრაშიც ყველა დეტალი მაღალპროფესიულად, აბსოლუტური სიზუსტით გათვალეს, რასაც ნამდვილად ვერ ვიტყვი ირანელების სამწვრთნელო შტაბზე. როდესაც ლაშამ 242-კილოგრამიანი შტანგა დაიმორჩილა, ბეჭდად სალიმისთვის წინასწარ შეკვეთილი 245 კილოგრამისთვის ორიოდ კილოგრამი უნდა დაეკლოთ. ეს წონა გაცილებით ადვილი ასაწევიც იქნებოდა და ფსიქოლოგიური თვალსაზრისითაც არ ჩაიგდებდნენ თავს ცუდ დღეში.

2015 წლის მსოფლიოს
ჩემპიონატის
კვარცხლბეგი. რუსი
ალექსეი ლომეგვის
დისკალიფიკაციის გამო,
მოგვიანებით ჩემპიონად
დაშა ტალახაძე
გამოცხადდა

კორდასიაბიმ ვერც ერთი ცდა ვერ გამოიყენა. მესამე მცდელობისას სულაც, სანახევროდაც ვერ დაძლია სიმძიმე. აქვე კიდევ ერთი კომპლიმენტი ჩვენს მწვრთნელებს. მეორე ცდისთვის შეკვეთილ 252 კილოგრამი 247-მდე ჩამოსწიეს, ლაშა ტალახაძემ შტანგა აპკრა და ოლიმპიური ჩემპიონობაც გაინაღდა. მესამე ცდაზე კი მაყურებლებს მსოფლიოს ახალი რეკორდითაც ასამოვნა. ეჭვიც არ მეპარება, რომ დასჭირვებოდა, მეტსაც ასწევდა. ირანელისთვის კი 245 კილოგრამიც რომ ჩაეთვალათ, მას არ ჰქონდა მარაგი, რომლის ხარჯზეც ლაშასთვის კონკურენციის განევას შეძლებდა, “– განაცხადა რამაზ გურგენიძემ.

მისივე სიტყვებით, მძიმე წონით კატეგორიაში 22 წლის ასაკში ოლიმპიური ჩემპიონის ტიტულის მოპოვება საოცარი მიღწევაა, რადგან მაღალი შედეგები უფრო გვიან ასაკში მოდის.

საჩერა. 17 აგვისტო

ოლიმპიური ჩემპიონის მშობლიური რაიონი რიო 2016-ისთვის გამორჩეულად მოემზადა. საქართველოს დელეგაციის წევრები ბრაზილიაში გამგზავრებამდე მიინვიეს საჩერებეში და გზა ლამაზი ლონისძიებით დაულოცეს. შეიქმნა სპეციალური ფან-კლუბი, იმართებოდა ტელერეპორტაჟების ერთობლივი ჩვენებები. დიდის თუ პატარის მთავარი ინტერესი კი 16 აგვისტოს ლამეს უკავშირდებოდა. დროს, როდესაც ოლიმპიურ კონკურენციაში გულშემატკიცართა მთავარი ფავორიტი უნდა ჩაბმულიყო.

ლაშა ტალახაძის გამარჯვების მომლოდინე ქომაგებმა საჩერის კინოთეატრთან შეკრება 16 აგვისტოს საღამოს დაიწყეს. დარბაზშა ყველა მსურველი ვერ დაიტია და საჩერის მუნიციპალიტეტის გამგეობის მხარდაჭერით, ერთი დიდი მონიტორი ღია ცის ქვეშაც გაიშალა. ტალახაძის საგულშემატკიცროდ საქართველოს სხვა მხარეებიდანაც ჩავიდნენ საჩერები.

„დაახლოებით სამი ათასი კაცი შეიკრიბა, – იხსენებს ლაშა ტალახაძის მამა – კობა ტალახაძე, რომელიც გამგეობის კულტურის განყოფილების წამყვანი სპეციალისტია სპორტის დარგში და საორგანიზაციო საკითხებშიც აქტიურად იყო ჩართული, – გამგებელი და ადგილობრივი მთავრობაც ჩვენთან ერთად იყო. რა თქმა უნდა, ძალიან ვნერვიულობდი, მაგრამ გულახდილად ვამბობ, დარწმუნებული ვიყავი, რომ ლაშა ჩემპიონი გახდებოდა.

ეს ოპტიმიზმი უსაფუძვლო არავითარ შემთხვევაში არ იყო. ოლიმპიური თამაშებისთვის მზადების პერიოდში კონკურენტების სამზადისს და მიმდინარე შედეგებსაც ვაკვირდებოდით. ცხადია, ყველაზე მეტად მოქმედი ოლიმპიური ჩემპიონის მზადყოფნა გვაინტერესებდა. ბეჭდად სალიმი კორდასიაბი კი ბოლო მომენტამდე არსად სჩანდა. ზაფხულის დასაწყისში აზიის ჩემპიონატი უნდა გამართულიყო. თუ ირანელი იქაც არ გამოვიდოდა, ავტომატურად, რით 2016-ზე გამოსვლის შანსსაც კარგავდა. ბეჭდად სალიმი შეჯიბრებაში ჩაერთო, მაგრამ საოცრად დაბალი შედეგები აჩვენა. 205 კილოგრამი აიტაცა, აკვრაში კი მხოლოდ პირველი ცდა გამოიყენა – 225-კილოგრამიანი შტანგა ასწია. მეორე და მესამე ცდებზე 231-ს ვერაფერი მოუხერხა. ბუნებრივად გაჩნდა ეჭვი, ტაქტიკურად ხომ არ ცდილობდა ოლიმპიადის წინ მოწინააღმდეგების შეცდომაში შევყვანას, მაგრამ მოძრაობაზეც ეტყობოდა, ოპტიმალურ ფორმაში მართლა არ იყო. რიომდე ჯერ კიდევ რჩებოდა დრო, ფორმის აღსადგენად, მაგრამ იმ მოსამზადებელ ციკლს ჩვენც მაქსიმალურად პროდუქტიულად ვიყენებდით. ლაშას ვარჯიშებზე ატაცში 215, ხოლო აკვრაში 260 კილოგრამი ჰქონდა აწეული. ერთადერთი, რისაც მართლა მეშინოდა, არასპორტული გზით ბრძოლა იყო. სპორტში ყველაფერი ხდება და მაქსიმალურად ფრთხილად უნდა ვყოფილიყავით. სხვისი მიწოდებული წყალი არავითარ შემთხვევაში არ უნდა დაელია. კვების დროსაც მაქსიმალური ყურადღება უნდა გამოეჩინა. უცხოებისთვის ხელის ჩამორთმევაც კი ავუკრძალეთ. ახალგაზრდული ასაკის და ფსიქოლოგიური ზენოლის კი ოდნავადაც არ მეშინოდა. არიან სპორტსმე-

ნები, რომლებსაც ვარჯიშისას ნაჩვენები შედეგების დიდ ტურნირებზე გამეორება უჭირთ. ლაშას პრობლემა კი ნერვიულობა არასოდეს ყოფილა.

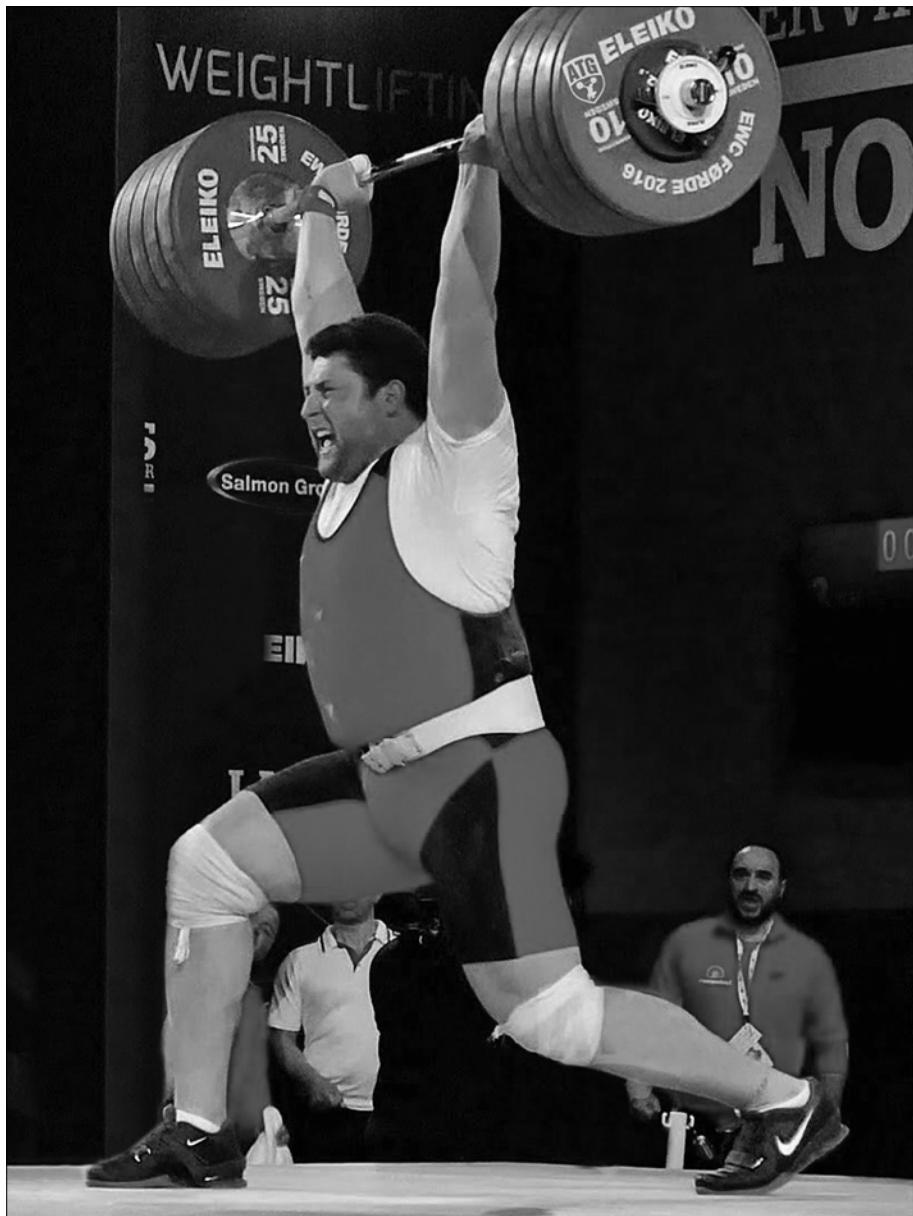
გადამწყვეტი მომენტიც დადგა. ატაცის მესამე ცდაზე, ირანელმა რომ მსოფლიოს რეკორდსმენობა დაიბრუნა, ცოტა შემეშინდა, მაგრამ აკვრაში, შტანგასთან ლაშას პირველივე მისვლის შემდეგ მივხვდი, სანერვიულო არაფერი მქონდა. ოქროს ვერც ბეჭდად სალიმი შეეცილებოდა და ვერც სხვები. მაშინვე შევძახე ჩემს უფროს ვაჟს – შვილო უკვე ვიცი რაც უნდა მოხდეს და ამ ხალხს პატივი უნდა ვცეთ-მეთქი.

იყო არანორმალური სიხარული, ზეიმი, პურ-მარილი, სადღეგრძელოები გათენებამდე. მერე კი იყო მოლოდინი, როდის დაბრუნდებოდა ჩემპიონი ბრაზილიიდან და ამ მოლოდინთან ერთად, რა თქმა უნდა, ერთკვირიანი გადაბმული ქეიფი.“

***

ლაშა ტალახაძე: „მშობლებს უშუალოდ დარბაზიდან ჩემი გამოსვლისთვის არც ერთ საერთაშორისო ტურნირზე არ უყურებიათ და გამიჭირდება იმის თქმა, უფრო მეტად ვინერვიულებდი თუ არა, ისინი რომ ყველაფერს ახლოდან უყურებდნენ. თუმცა მათ მხარდაჭერას შორიდანაც ისე ვგრძნობ, თითქოს გვერდით მყავდნენ. ფიცარნაგზე გასვლისას ბევრჯერ წარმომიდგენია, როგორ ზიან იმ მომენტში მამაჩემი, ჩემი და-ძმა და ჩემი უახლოესი ადამიანები ტელევიზორთან ან კომპიუტერთან და როგორ ნერვიულობენ პირდაპირი რეპორტაჟისას. დედა კი იმ დროს აუცილებლად სალოცავ კუთხეშია განმარტოებული და ჩემზე ლოცულობს. ასე იყო რიც ას ოლიმპიადაზეც. ოქროს მედალი რომ გავინალდე, უკვე ის წარმომიდგა თვალწინ, რა ხდებოდა ჩემს სახლში, ჩემი ახლობლების გულებში“.

დაჯილდოების ცერემონიალის დასრულებიდან 15 წუთი იქნებოდა გასული, ჩემპიონმა მამას დაურეკა და სიცილით ჰკითხა: „ხომ დაგაჯერე?“

ლაშა ტალახაძის
ტრიუმფი ევროპის
ჩემპიონატზე:
გამარჯვება ატაცსა და
აკერაში, ოქროს მედალი
ორჟიფში და ევროპის
რეკორდი ატაცში.
ნორვეგია, ქალაქი
ფორდე, 2016 წელი.

მერე დედასაც ელაპარაკა. ტალახაძეების ოჯახის წევრებზე ბედნიერი იმ ღამეს არავინ იყო.

საქართველოს ოლიმპიური დელეგაციის ყველაზე წარმატებული წევრები რიო დე ჟანეიროდან თბილისში 25 აგვისტოს დაბრუნდნენ. მათ შორის იყო ლაშა ტალახაძეც. სპორტსმენების ოჯახის წევრების, ნათესავებისა თუ მეგობრების გარდა, აეროპორტში ათასობით ქომაგი შეიკრიბა საქართველოს სხვადასხვა რეგიონიდან. დამხვედრთა შორის იყვნენ ასევე სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა მინისტრი ტარიელ ხეჩიკაშვილი და დევნილთა და განსახლების მინისტრი სოზარ სუბარი.

„ოლიმპიური ჩემპიონი გავხდი, მსოფლიოს რეკორდიც დავამყარე და ცხადია, საკუთარი გამოსვლით კმაყოფილი ვარ, მაგრამ ეს ჩემი მაქსიმუმი არაა. მადლობას ვუხდი ჩემს მწვრთნელებს, რომლებმაც ასეთი ძლიერი და წარმატებული სპორტსმენი გამხადეს. მადლობა გულშემატკივრებს, რომლებმაც გამარჯვების სიხარული კიდევ ერთხელ, თავიდან განმაცდევინეს,“ – უთხრა უურნალისტებს ოლიმპიურმა ჩემპიონმა.

***

შეჯიბრების შემდგომი თავისუფლებით ტკბობა სამიოდ კვირა გაგრძელდა. მერე ლაშამ ისევ დარბაზს მიაშურა. წინ საქართველოს ჩემპიონატი ელოდა. წლის ბოლომდე კი, კიდევ ერთ საერთაშორისო ტურნირზე უნდა გამოსულიყო – ევროპის 23-წლამდელთა ჩემპიონატზე. უფროსებს შორის ყველა ტიტულის მომგები სპორტსმენისთვის ასაკობრივ შეჯიბრებაზე გამოსვლა ერთი შესედვით, დიდი სტიმული ვერ უნდა იყოს, მაგრამ თავად ლაშა ასე რომ არ ფიქრობდა, ბრაზილიაშივე განაცხადა, ტრიუმფიდან ორიოდ წუთში.

სპორტში პირველი ნაბიჯებისა და ოლიმპიურ თამაშებამდე გავლილი გზის გასახსენებლად მსოფლიოს უძლიერეს ძალოსანს დუშეთის შეკრება-

ზე ვესტუმრე. დატვირთული სავარჯიშო გრაფიკის გამო შეხვედრა რამდენიმეჯერ ვერ მოხერხდა. ბოლოს კი, ინტერვიუ ისე დავგეგმეთ და ჩავწერეთ, საწვრთნელ პროცესში ხელი რომ არ შეშლოდა – მწვრთხელების მიერ დასვენებისთვის დაწესებული შუა დღე გამოვიყენეთ. სულ ორიოდ საათი, საანამ დღის მეორე ვარჯიში დაიწყებოდა. საუბარს ტალახაძის პირადი მწვრთნელი ავთანდილ გახოკიძეც დაესწრო.

***

ლაშა ტალახაძე: „სპორტთან ჩემი პირველი შეხება ფეხბურთით დაიწყო. 7-8 წლის ვიქებოდი. სულ რამდენიმე თვე გავძელი. მივხვდი, რომ ჩემგან ფეხბურთელი ვერ დადგებოდა და შევეშვი. მალევე, მამამ ძალოსნობის დარბაზში მიმიყვანა, მაგრამ იქაც 3-4 თვე გავჩერდა. სულ რაღაცას ვიტკიებდი, ვარჯიშიც მეზარებოდა და... მოკლედ, ჩემი და ძალოსნობის პირველი ურთიერთობა წარუმატებელი გამოდგა.

დაახლოებით ორი წელი სპორტული წრეებისკენ აღარ გამიხედია. მერე კი თავისუფალი სტილით ჭიდაობით დავინტერესდი, ისევე, როგორც ჩემი ერთი წლით უფროსი ძმა. ეს გატაცება ცოტა ხანგრძლივი აღმოჩნდა, მაგრამ მაინც დროებითი. 2 წლის განმავლობაში ტურნირებზე გამოსვლაც მოვასწარი და ორჯერ, 17-წლამდელთა შორის საქართველოს ჩემპიონატის პრიზიორიც გავხდი – ბრინჯაოს და ვერცხლის მედლები მოვიპოვე. თითქოს სტიმული უნდა მომცემოდა და უფრო მონდომებულად მეჭიდავა, მაგრამ თავს ვატყობდი, რომ არც ეს სახეობა იყო ჩემი. პირველ ყოვლისა, საწვრთნელი პროცესის სიმძიმის გამო. ვარჯიში საშინლად მეზარებოდა. განსაკუთრებით ვერ ვიტანდი კროსებს. მოკლედ, ამ გზიდანაც გადავუხვიი. ჭიდაობას არც ჩემი ძმა გაჰყვა, მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ჩემპიონატებზე მანაც მოიპოვა მედლები. არჩევანი სწავლაზე გააკეთა.

ESAKA
BELL COMPANY

დედას არ უნდოდა სპორტს რომ გავყოლოდით. პირველ ყოვლისა, იმის გამო, რომ სპორტი სწავლაში შეგვიშლიდა ხელს. სკოლაში კარგი მოსწავლე მხოლოდ პირველი ოთხი წელი ვიყავი. შემდეგ კი სულ მიზეზი მქონდა – ვარჯიში.

2008 წელს ისევ ძალისნობას მივუბრუნდი. მამაჩემმა საჩერეში თავისი კლუბი დააარსა და მეც იქ დამაწყებინა ვარჯიში. ოღონდ ვერ ვიტყვი, რომ ეს იძულებით მოხდა. გადაწყვეტილება ჩემი სურვილით მივიღე. შტანგის ანევა საჩერეში ჩატარებულმა საქართველოს ჩემპიონატმა მომანდომა, რომელშიც მონაწილეობა ბევრმა ძლიერმა ძალისანმა მიიღო. მათ შორის, ევროპის, მსოფლიოსა და ოლიმპიურმა ჩემპიონმა გიორგი ასანიძემ, არსენ კასაბიევმა, ალექსანდრე კუზილოვმა და ჩემმა მაშინდელმა კუმირმა გია მაჭავარიანმა.

კიდევ ერთი სტიმული იყო მამაჩემის სოფელში – ჩიხაში მოწყობილი სტენდი, რომელზეც მის მიერ მოპოვებული მედლები იყო გამოფენილი. მთელი სოფელი ამაყობდა ვეტერანი სპორტსმენით, რომელმაც ახალგაზრდულ წლებში არაერთ წარმატებას მიაღწია, მაგრამ მთელ რიგ მიზეზთა გამო, თავისი შესაძლებლობები ბოლომდე ვერ გამოავლინა. ახლაც ბევრი მეუბნება, შენზე დიდი სპორტსმენი შეეძლო ყოფილყოო.

სახლში მამის მეგობრები ხშირად იკრიბებოდნენ. მე და ჩემი ძმაც მაშინვე მოგვალათდებოდით სუფრასთან, კობას გვერდით. იქ მირჩევდა ხოლმე, ბევრი ივარჯიშე, იშრომე, ყველაფერი მოიკელი და თუ არ დაგეზარება, მიზანს აუცილებლად მიაღწიებო. თავის თავზე კი ამბობდა, რომ ცუდ დროში მოუწია სპორტში ყოფნა, მაგრამ იქვე დაამატებდა – უფრო დიდ შედეგებს რომ ვერ მივაღწიე, ჩემი ბრალიც არისო.

დიდხანს ვერც იმ მუხტმა და შემართებამ გაძლი. ვარჯიში ისევ საშინლად მეზარებოდა, რითაც მამას ძალიან ვაბრაზებდი. თუ თვითონ არ იყო დარბაზში, შეიძლებოდა შტანგას ახლოსაც არ გავკარებოდი. იყო შემთხვევები, დარბაზამდეც არ მივდიოდი და ფეხბურთის სათამაშოდ გადავუხვევდი ხოლმე. თუ ორივენი დარბაზში ვიყავით, მაკრიტიკებდა

თანაგუნდელები,
სპორტული მეტოქებები და
განუყრელი მეგობრები
– ლაშა ტალახაძე და
ირაკლი თურმანიძე

ხოლმე – ზარმაცი ხარ და მონდომებულად ვარჯიშის ნაცვლად დროს წუნუნში ხარჯავო.

სამთვიანი მომზადების შემდეგ, პირველი ტურნირის დროც დადგა – ჩაქვში აჭარის ღია პირველობა ჩატარდა და მასზე საჩერის ძალოსნობის სკოლაც ჩავიდა. კარგად მახსოვეს, 35-კილოგრამიანი შტანგა ავიტაცე, აკვრაში კი 55 კილოგრამი დავაგროვე. გადასარევი შედეგები არ იყო, მაგრამ ექვსივე ცდა გამოვიყენე და ჩვენი სკოლის მწვრთნელის – გერონტი დვალის შექებაც დავიმსახურე.

2009 წელს უკვე პირველი ჯილდო მივიღე – ჭაბუკთა შორის, საქართველოს ჩემპიონატზე მესამე საპრიზო ადგილი დავიკავე. მართალია, სულ ოთხი მონაწილე გამოვდიოდით, მაგრამ მედალი ავიღე და ეს უკვე წარმატება იყო.

2010 წელს ჩემს ცხოვრებაში ახალი ეტაპი დაიწყო. საჩერიდან თბილისში გადმოვედი და გლდანის ოლიმპიური რეზერვების მზადების ცენტრში დავიწყე ვარჯიში და ცხოვრება.“

სწორედ აქედან იწყება საწვრთნელი პროცესი ავთანდილ გახოკიძესათან, რომელიც იქამდე 17 წლით ადრე ლაშას მამას – კობა ტალახაძესაც წვრთნიდა.

***

ავთანდილ გახოკიძე (ლაშა ტალახაძის პირადი მწვრთნელი): „1993 წელს, ზუგდიდიდან თბილისში გადმომიყვანეს სამუშაოდ. ქართულ ძალოსნობას მძიმე პერიოდი ჰქონდა. გიორგი ასანიძე დისკვალიფიკირით იყო დასჯილი. გუნდი კი ატლანტის ოლიმპიური თამაშების შესარჩევი ტურნირებისთვის ემზადებოდა. სალიცენზიონ ქულები ჰაერივით გვჭირდებოდა. კობას შევეხმიანე, იქნებ ჩამოხვიდე და ივარჯიშო, ფინანსურადაც ცოტა წაგეშველება და სპორტშიც აქტიურად იქნები ჩართული-მეთქი. დამთან-

ხმდა. საქართველოს ნაკრები ევროპის და მსოფლიოს ჩემპიონატებზე გამოვიდა და 2 ლიცენზია მოიპოვა. ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის დახმარებით, 22-დღიანი შეკრებაც გავიარეთ ატლანტაში.

2009 წლის ბოლოს კობამ დამირეკა, ჩემს შვილს გიგზავნი, იქნებ ოლიმპიური რეზერვების მომზადების ცენტრში მიიღოთ. დავიწყეთ მუშაობა. 16 წლის ასაკში 97 კილოგრამს იწონიდა, მაგრამ ისე მაღალი იყო, აშეარად ჩანდა, წონაში მომატება სჭირდებოდა. 7 თვეში 23 კილოგრამი მოიმატა და შედეგებიც საგრძნობლად გაზარდა, მაგრამ დიდ წარმატებაზე ჯერ ვერ ვფიქრობდით. მეტიც, ლაშა სპორტული კარიერის კალათბურთში ან რაგბიში გაგრძელებაზეც სერიოზულად ფიქრობდა და ალბათ ასეთ არჩევანსაც გააკეთებდა, პირველსავე დიდ შეჯიბრებაზე მაღალი შედეგი რომ ვერ ეჩვენებინა.

2010 წლის მაისში, ვალენსიაში ჭაბუკებს შორის ევროპის ჩემპიონატი გაიმართა. ლაშამ ექვსივე ცდა წარმატებულად გამოიყენა და ევროპის ჩემპიონი გახდა. ამასთან, ორივე მოძრაობაში ყველაზე მძიმე შტანგა ასწია და მცირე ოქროს მედლებიც არავის დაუთმო. 150, 155 და 158-კილოგრამიანი შტანგები აიტაცა, აკვრაში კი 175, 182 და 187 კილოგრამი დაძლია.

შეჯიბრების მიმდინარეობისას ჩემთან სომხეთის ნაკრების მწვრთნელი პაშიკ სარქისიანი მოვიდა. აღფრთოვანებული იყო – შენ არ იცი, ამ ბიჭს რამხელა შესაძლებლობები აქვსო“.

***

ლაშა ტალახაძე: „ესპანეთიდან დაბრუნებულს მეგონა, ჩემს წინ ვეღარავინ და ვეღარაფერი დადგებოდა. მომენტალურად ამივარდა წარმატება თავში. თან საცხოვრებელი პირობებიდან გამომდინარეც, დიდი გასაქანი მქონდა დისციპლინის დასარღვევად. სპორტსმენები გლდანის ოლიმპიური რეზერვების ცენტრში ვცხოვრობდით. მწვრთნელს – ავთანდილ გახოკიძეს

**მომქანცველი ვარჯიშის
შემდეგ - განტვირთვა
ბილიარდით**

კი ჩვენთან დარჩენა არ შეეძლო. საღამოობით სახლში ბრუნდებოდა. თან ძალიან შორს – ვარკეთილში. აბა როგორ უნდა გავეკონტროლებინეთ. კალაპოტიდან ამოვარდნა მამაჩემმაც მალევე შემამჩნია და საყვედურებით, რჩევებითა და ჩხუბით პრობლემა ძლივს დამაძლევინა“.

***

2011 წელს ლაშა ტალახაძე უკვე 20-წლამდელთა შორის გახდა ევრო-პის ჩემპიონი. წინა წლის პირადი შედეგი ორჭიდის ჯამში 57 კილოგრამით გააუმჯობესა. 158-კილოგრამიანი შტანგა აიტაცა, 187 აჰერა და ცალკეულ მოძრაობებშიც ოქროს მედლებს დაუფლა.

2012 წლის დეკემბერში, ევროპის 20-წლამდელთა ჩემპიონატზე ლაშამ კიდევ 10 კილოგრამით გაზარდა წინა წლის მაჩვენებელი, მაგრამ ორჭიდში დაგროვებული 412 (190+222) კილოგრამი პოდიუმის მესამე საფეხურზე ასასვლელად ეყო.

იმ დროს ქართული ძალოსნობის იმედი კვლავ გლდანში ცხოვრობდა და ვარჯიშობდა. წინ მსოფლიოს ახალგაზრდული ჩემპიონატი იყო, რომელიც 2012 წლის მაისში, პერუს დედაქალაქ ლიმაში უნდა გამართულიყო.

სპორტსმენის პირადმა მწვრთნელმა საწვრთნელი პროცესისთვის უფრო ხარისხიანად გასაძლოლად შეგირდთან ერთად ცხოვრების დაფინანსება ითხოვა. ფედერაციის ბიუჯეტი ავთანდილ გახოკიძის ამ სურვილის დაკმაყოფილების საშუალებას არ იძლეოდა, მაგრამ მწვრთნელს ფედერაციის პრეზიდენტმა გაუწია დახმარება და სამი თვის განმავლობაში, სპეციალისტისა და საქართველოს ყველაზე პერსპექტიული ძალოსნის ერთობლივმა მუშაობამ შთამბეჭდავი შედეგი გამოიღო.

ლაშა ტალახაძე: „იმ პერიოდში შედეგიანობა საგრძნობლად გავზიარდე. ერთი პროცენტითაც არ მეპარებოდა ეჭვი, რომ ლიმაში მსოფლიოს ჩემპიონი გავხდებოდი, თან მსოფლიოს ახალ რეკორდსაც დავამყარებდი. მთავარ მიზანს მივალნიე – ორივე მოძრაობაშიც და ორჭიდშიც ოქროს მედლები ავიღე, მაგრამ იმაზე დაახლოებით 20 კილოგრამით ნაკლებით, ვიდ-

რე რეალურად მზად ვიყავი – 411 (190+221) კილოგრამით გავჩემპიონდი. ნარმატების მიუხედავად, გულდანყვეტილი და იმედგაცრუებული ვიყავი, რადგან მწვრთნელებმა სარეკორდო წონებთან არ მიმიშვეს. ახლა უკვე მათი პოზიციისაც კარგად მესმის. სამ თვეში ევროპის 20-წლამდელთა პირველობა გველოდა და არ გარისკეს.

სექტემბრის ბოლოს, ტალინში გამართულ ევროპის ჩემპიონატზეც სამი ოქროთი გავხდი ჩემპიონი. ატაცში, სანამ ფიცარნაგზე გავიდოდი, ყველაზე მაღალი შედეგი რუსეთის ნაკრების წევრ კარენ მარტიროსიანს ჰქონდა ნაჩვენები – 175 კილოგრამი. მე 182 კილოგრამით დაგიწყე და კონკურენტს 7 კილოგრამით გავუსწარი. მეორე ცდაზე 190 ავწიე. მესამე ცდა კი გამომატოვებინენს. რაც შეეხება აკვრას, იქაც ერთადერთი ვისაც კონკურენციის განევა შეეძლო, მარტიროსიანი იყო, რომელმაც 200 კილოგრამი აჰკირა. მე მოძრაობა 225-ით დავასრულე და ორჭიდის ჯამში ვერცხლის პრიზიორს 40 კილოგრამით გავუსწარი.

მშვენიერი სეზონი მქონდა. წინ კი კიდევ უფრო დიდი გამოწვევა მელოდა – მსოფლიოს ჩემპიონატი უფროსებში, რომელიც 20-წლამდელთა ევროპირველობიდან ერთ თვეში იმართებოდა.

საოცრად დამუხტული ვიყავი. ერთი სული მქონდა, კარიერის ერთ-ერთ უდიდეს შეჯიბრებაზე გამოვსულიყავი, მაგრამ...

უცებ ყველაფერი წყალში ჩამეყარა. უკვე ჩანთა ჩალაგებული მქონდა, ავთო გახოკიძემ რომ შემატყობინა გამაოგნებელი ამბავი, რომელიც ჩემი ცხოვრების ყველაზე დიდ იმედგაცრუებად იქცა.

დღესაც აბსოლუტურად დარწმუნებული ვარ, რომ მაშინდელ დოპინგ-სკანდალში მე სრულიად უდანაშაულო ვიყავი. აკრძალული პრეპარატებს ახლოს არ ვეკარებოდი, რადგან წინ მქონდა რამდენიმე ქართველი ძალოს-ნის მაგალითი და მკაცრი სანქცია. სიფრთხილეზე რომ არაფერი ვთქვა, არაკანონიერი გზა არც არაფერში მჭირდებოდა. ისედაც ყველა ტურნირს დიდი უპირატესობით ვიგებდი და თან, პირად თუ მსოფლიოს რეკორდებ-საც შეჯიბრებიდან შეჯიბრებამდე ვაუმჯობესებდი.

ესტონეთში გამგზავრებამდე საქართველოს ჩემპიონატზე გამოვედი და დოპინგ-ტესტიც ჩავაბარე. ასი პროცენტით ვიცოდი, რომ სუფთა ვიყავი.

ევროპის ჩემპიონატის დაწყებამდე, ერთი დღით ადრე, ნაკრების მწვრთნელმა გიორგი ასანიძემ ტალინიდან თბილისში მაინც გადმორეკა, ნაკრების წევრების დოპინგ-ტესტების საბოლოო პასუხების გასაგებად. უთხრეს, რომ გამოკვლევის შედეგები უკვე მიიღეს და სანერვიულო არაფერი იყო.

... ორწლიანი დისკვალიფიკაციით დამსაჯეს. თან ამ პერიოდში არა-თუ საერთაშორისო არენაზე გამოსვლა, სანაკრებო შეკრებებში მონაწილეობა და თანაგუნდელთა მხარდამხარ ვარჯიშიც კი აკრძალული მქონდა. სპორტს აბსოლუტურად უდანაშაულოდ ჩამომაშორეს, რაც ცხადია ჩემთვის ძალიან შეურაცხმყოფელი იყო, მაგრამ თავად ფაქტზე მეტად, მაშინ, შიდა წრეებში გაკეთებული განცხადებები მტკენდა გულს. ხალხი, რომელსაც პირადად ვიცნობდი, „სპორტის ლაქად“ მომიხსენიებდა. ამის ატანა მართლა შეუძლებელი იყო, მაგრამ სხვა რა უნდა მექნა. ამ ღალატმა პირიქით გამაძლიერა. ორი წლის შემდგომ დაბრუნებაზე ფიქრით ვვარჯიშობდი. თავს არ ვზოგავდი. მინდოდა იმათთვის დამენახვებინა, რომ თავის დროზე საშინლად მომექცნენ.

უმძიმესი პერიოდი გამოვიარე. მახსოვს, საქართველოს ჩემპიონატის ყურებისას ისე ვინერვიულე, ცხვირიდან სისხლი წამსკდა. ერთადერთი, რაც ძალიან მეხმარებოდა და მაძლებინებდა, გარშემომყოფთა მხარში დგომა იყო. მათ არ გამნირეს. შიდა წრეებში ყველასგან ვგრძნობდი, რომ ჩემი სიმართლის სჯეროდათ.

შედეგებს დღითიდლე ვზრდიდი. 2015 წელს, აპრილში, ევროპის ჩემპიონატი თბილისში გაიმართა. დისკვალიფიკაციის ვადის ამონურვამდე კიდევ ნახევარი წელი მრჩებოდა. იმ პერიოდში, ვარჯიშზე 215 კილოგრამი ავიტაცე და 260 ავკარი. ევროპის ჩემპიონი კი უკრაინელი ოლეგ პროშაკი გახდა, 201 და 234 კილოგრამით. მან მხოლოდ პირადი წონით აჯობა ირაკლი თურმანიძეს, მაგრამ მერე გაირკვა, რომ დოპინგის დახმარებით და ოქროს მედალი ირაკლის გადაეცა.

2016 წლის 5 აგვისტო.
რიოს ოლიმპიური სოფელი.
ახალჩამორენილ ლაბა
ტალახაძეს და ნაქორების
მთაკარ მწვრთნელს,
ოლიმპიური ჩემპიონს
გიორგი ასანიძეს პირველი
შეეგება საქართველოს
დალოსნობის ფედერაციის
პრეზიდენტის სამგზის
ოლიმპიური ჩემპიონი,
კაზი კახიაშვილი

გაცდენილ ორ წელიწადში პირადი მაჩვენებელი 35 კილოგრამით გავზარდე. როგორც იქნა, ნანატრი დროც დადგა და დიდ არენას პირდაპირ მსოფლიოს ჩემპიონატით დავუბრუნდი. 2015 წლის სეზონის უმთავრეს შეჯიბრებას, რომელსაც ამერიკის შეერთებული შტატების ქალაქმა ჰიუსტონმა უმასპინძლა, კიდევ ერთი დიდი დამატებითი დატვირთვა ჰქონდა. სწორედ მსოფლიოს ჩემპიონატის შედეგების მიხედვით უნდა გადანაწილებულიყო ქვეყნებზე საბოლოო სალიცენზიო ქულები და გარკვეულიყო, რომელი ქვეყნის ნაკრები რამდენი ძალისნით გაემგზავრებოდა რიო დე ჟანეიროს ოლიმპიურ თამაშებზე.

ფსიქოლოგიურად საკმაოდ მძიმე სიტუაციაში აღმოვჩნდი. ამხელა პაუზის შემდეგ პირდაპირ უმაღლესი რანგის შეჯიბრებაზე გამოვდიოდი და ჩემგან ყველა მედალს ელოდა. საპრიზო სამეულში მართლაც მოვხვდი, მაგრამ გაცილებით დაბალი წონები ავნიე, ვიდრე რეალურად შემეძლო.

კოპაკაბანას პლაჟზე

ფსიქოლოგიური ზენტრა მაინც მეორეხარისხოვან მიზეზად მიმართია. სატურნირო გამოცდილების ნაკლებობის გამო დავზარალდი.

ატაცში პირველ ცდაზე ერთი შეხედვით ძალიან ადვილად ასაწევი წონა – 200 კილოგრამი ვერ დავიმორჩილე. შტანგას მხოლოდ მეორე ცდაზე მოვერიე. მერე კი 207-იც ავნიე და ამ შედეგით მცირე ვერცხლის მედალი მოვიპოვე. აკვრაშიც მხოლოდ ორი წარმატებული ცდის შედეგად ავიღე 247 კილოგრამი, რაც მესამე შედეგი იყო. მეორე ცდა მსაჯებმა არ ჩამითვალეს. სულ კი, 454 კილოგრამი დავაგროვე და რუს ალექსეი ლოვჩევს ორჭიდის ჯამში 21 კილოგრამით ჩამოვრჩი. ლოვჩევმა აკვრაში 264 კილოგრამით მსოფლიოს ახალი რეკორდი დაამყარა. სარეკორდო იყო მისი ჯამური შედეგიც – 475.

შეჯიბრების შემდეგ, მედალოსნები დოპინგის ჩასაბარებლად ვიდექით. ჩემს თავზე ვპრაზობდი, პირველი ცდა რომ გამომეყენებინა, ყველა-

ფერი კარგად იქნებოდა-მეთქი. გიორგი ასანიძემ დამამშვიდა, არაუშავს, მგონი ახლა ასე ჯობდა მომხდარიყორ და ლოვჩევზე მიმანიშნა. თითქოს მაგრძნობინა, ეს გამარჯვება სუფთად არ მოუპოვებიაო.

მწვრთნელმა მაშინდელი სიტყვები მსოფლიოს ჩემპიონატის დასრულებიდან რამდენიმე კვირაში შემახსენა. დუშეთის შეკრებიდან ვბრუნდებოდი, გიორგიმ რომ დამრეკა და მითხრა, ჯერ ოფიციალურად არსად გამოქვეყნებულა, მაგრამ ლოვჩევს აკრძალული პრეპარატების მიღება დაუდასტურდაო“.

***

ასანიძემ იმ დღეს, სასიხარულო ამბავი საკუთარ ფეისბუქის გვერდზეც დაწერა:

„მინდა ლაშა ტალახაძეს მივულოცო მსოფლიო ჩემპიონობა... არავის ცუდი არ მიხარია, თუმცა ჩემი ლაშას ჩემპიონობა ნამდვილად მახარებს... ლოვჩევის ტესტმა დადებითი აჩვენა მსოფლიო ჩემპიონატზე“.

***

ლაშა ტალახაძე: „შეგუებული ვიყავი მეორე ადგილს და უკვე შემდეგ შეჯიბრებაზე ვფიქრობდი. მინდოდა, ლოვჩევს კიდევ შევხვედროდი და დამემტკიცებინა, რომ მასზე ძლიერი ვიყავი. მისი დოპინგის ამბავი რომ შევიტყვე, ვერ ვიტყვი, რომ ძალიან გამიხარდა. უცებ დავფიქრდი, რამხელა დარტყმა მიიღო. ის გზა ხომ მეც გავლილი მქონდა. არც ერთ სპორტსმენს არ ვუსურვებ იგივეს. ლოვჩევი შემეცოდა.

ოლიმპიადამდე კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი შეჯიბრება რჩებოდა – ნორვეგიის ქალაქ ფორდეში აპრილში გასამართი ევროპის ჩემპიონატი. ეს

რიოს ოლიმპიურ
ფიციალური

ჩემთვის უფროსებში პირველი ევროპირველობა იყო და ცხადია, მინდოდა იქაც უმაღლესი სინჯის მედალი ამელო. ამ სურვილს ზურგს კარგ ფორმაში ყოფნაც უმაგრებდა“.

***

ევროპის ჩემპიონატი 22 წლის ქართველმა გოლიათმა ერთი ამოსუნ-თქვით მოიგო. ექვსივე მისელა გამოიყენა და უახლოეს მდევარს 21 კი-ლოგრამით აჯობა. გასაკვირი არ ყოფილა, რომ ტალახაძემ ჯამში 3 ოქ-როს მედალი მოიპოვა. იგი საუკეთესო იყო ატაცში, აკვრაში და ჯამური შედეგით.

პირველ მოძრაობაში 200, 207 და 212 კილოგრამი დასძლია. მესამე ცდა ევროპის ახალი რეკორდი იყო, მაგრამ ლაშა მაინც გულდანყვეტილი დარ-ჩა. შტანგის სიმძიმის კიდევ უფრო მეტად გაზრდასა და მსოფლიოს რეკორ-დზე მისვლაზე მნვრთნელებმა უარი უთხრეს.

აკვრაში ქართველი მძიმეწონოსანი სხვებისგან კიდევ უფრო მეტად გამოირჩეოდა. 235, 241 და 251-კილოგრამიანი შტანგები აჰკრა და კონკრე-ტულად ამ მოძრაობაში უახლოეს კონკურენტს 12 კილოგრამით აჯობა.

საერთო ჯამში, ლაშამ თავი 463 ქულას მოუყარა. ვერცხლის პრიზიორ-მა – სომეხმა გორ მინასიანმა 442 (205+237) მოაგროვა, მესამეზე კი ესტო-ნელი მარტ სეიმი 424 (185+239) გავიდა.

გავიხსენოთ, მსოფლიოს 2015 წლის ჩემპიონატზე ლაშა ტალახაძეს ატაცში 207 კილოგრამი ჰქონდა, აკვრაში – 247. ევროპირველობაზე კი მან საერთო მონაგარს 9 კილოგრამი წაუმატა. თან აშკარად გამოჩნდა, რომ მომატების რეალური პოტენციალიც გააჩნდა. ოლიმპიური თამაშების წინ ქართველი გულშემატკივრების ოპტიმისტური განწყობა კიდევ უფრო გა-იზარდა.

***

ოფიციალურად არსად უთქვამთ, მაგრამ, ევროპის ჩემპიონატს სამ-წერთნელო და სამედიცინო შტაბების წევრები დამძიმებული ხასიათით შეხვდნენ. წინასაშეჯიბრო დასკვნით შეკრებაზე, რომელიც ნაკრებმა ნორვეგიაში გამგზავრებამდე ისრაელში გაიარა, ერთ-ერთი ბოლო ვარჯიშისას ძალოსნებს შესაძლებლობების ბოლომდე გამოვლენის საშუალება მისცეს.

ლაშამ 215 კილოგრამი აიტაცა და 260 აჟურა. თქმაც არ უნდოდა, საჩემპიონო შედეგი იყო, მაგრამ მოულოდნელად, ნაკრების ლიდერი ტრავ-მამ შეაწუხა. სარეკორდო სიმძიმის ანევის შემდეგ მხარზე სისხლჩაქცევები გამოჩნდა. უკვე ნორვეგიაში ჩასული ძალოსანი სამი დღის განმავლობაში, არათუ შტანგას, ხელსაც კი ველარ სწევდა მაღლა.

ტკიფილმა ნელ-ნელა გაიარა. ლაშამ ვარჯიში განაახლა, მაგრამ მის ევროფიცარნაგზე გასვლას მაინც ყველა დაზაფრული ელოდა. ერთი უილბლობაც და შეიძლებოდა ნანატრ ლლიმპიადას ხაზი გადასმოდა. სწორედ ამიტომ არ სურდათ მწვრთნელებს, ატაცის მესამე ცდაზე მსოფლიოს რეკორდზე შეტევა. ერთხანს ევროპის რეკორდისგანაც თავს იკავებდნენ, მაგრამ ბოლოს მცირე კომპრომისსა და რისკზე მაინც წავიდნენ.

ევროპის ჩემპიონატის შემდეგ, მთავარი ამოცანა ტრავმის ბოლომდე მოშუშება და რიომდე დარჩენილი მოსამზადებელი გეგმის ზედმიწევნით ზუსტად შესრულება იყო. საწვრთნელმა პერიოდმა მართლაც, ისე გაირბინა, საგანგაშო აღარაფერი მომხდარა. ცხადია იყო ნერვიულობა, ავად-მყოფობის გამო დაკარგული წონის აღდგენაზე ზრუნვა, მცირე უსიამოვნებები. ისრაელში დაფიქსირებული სარეკორდო წონები ლაშა ტალახაძეს ევროპირველობის მერე ერთხელაც აღარ აუწევია. ოლიმპიადისთვის მოსამზადებელი ციკლის დასკვნით ფაზაში ყველაზე მეტი – 214 აიტაცა და 254 აჟურა.

თუმცა, ამავდროულად, გავრცელდა ცნობა, რომ აკრძალული პრეპარატების მოხმარების ფაქტების სიხშირის გამო, რუსეთის ძალოსანთა ნაკრები სრული შემადგენლობით ჩამოაშორეს რიო 2016-ს. ეს კი ნიშნავდა, რომ ლოვჩევის გარდა, ოლიმპიურ ფიცარნაგზე ველარც რუსლან ალბეგოვი გავიდოდა – მსოფლიოსა და ევროპის ორ-ორგზის ჩემპიონი.

სტარტამდე ზუსტად ერთი კვირით ადრე ერთხელაც ავნერვიულდით, გიორგი ასანიძის მიერ სოციალურ ქსელში გამოქვეყნებული მიმართვის გამო.

„დაასვენეთ სპორტსმენები,“ – ასე დაასათაურა საქართველოს ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა მოკლე წერილი, რომელშიც იმ ხალხს მიმართა, სპორტსმენებს სოციალურ ქსელებში მოსვენების საშუალებას რომ არ აძლევდნენ.

„მივმართავ თხოვნით ყველას. გთხოვთ, ოლიმპიადის დროს, ნუ შეანუხებთ ჩვენს სპორტსმენებს. მათ კარიერაში ეს ყველაზე მნიშვნელოვანი ეტაპია და თქვენ მათ დასვენებისთვის, ენერგიის აღსადგენად აუცილებელ დროს ართმევთ. გაითვალისწინეთ ჩემი თხოვნა და მიეცით საქართველოს ნაკრების წევრებს მშვიდად ვარჯიშის და დასვენების საშუალება. მადლობას გიხდით გაგებისთვის,“ – დაწერა გიორგი ასანიძემ და მისი მოწოდება თავად ძალოსნებმაც მოიწონეს. მათ შორის, ლაშა ტალახაძემაც.

***

ლაშა ტალახაძე: „ნანატრი დღეც დადგა. ვერ წარმოიდგენთ, რამ-ხელა სტიმული იყო ჩემთვის ის, რომ ირაკლიც A ჯგუფში გამოდიოდა. ისიც, როგორც ყოველთვის, საბრძოლველად შემართული და კიდევ უფრო მეტად აუიტირებული იყო. საერთოდ არ ვნერვიულობდით. ერთმანეთს ვამხნევებდით, თან ისე ხალისიანად, რომ შეიძლება ბევრს გაუკ-

ვირდა კიდეც. ერთ ეპიზოდში, ირაკლის წარმატებული ცდა რომ მივულოცე, ისეთი გახარებული ვიყავი, მითხრა, ცოტა დასერიოზულდი და შენს შტანგას მიხედვი.

თურმანიძის გვერდით დგომა და მისი თავდაჯერებული გამოსვლის ყურება ჩემი წარმატების ერთ-ერთი უმთავრესი წინაპირობა გახდა. ყველაზე დიდი ბედნიერება კი ის იყო, რომ საოცარი შრომა და საბრძოლო შემართება მასაც მედლით დაუფასდა.

თავიდანვე ველოდი, რომ სალიმის მეორე მოძრაობის ხარჯზე დავამარცხებდი. ვფიქრობდი, ატაცს 1-2 კილოგრამით წაგაგებ-მეთქი. როცა ყველაფერი დამთავრდა, ავთო გახოკიძემ მითხრა, 215 კილოგრამი რომ აიტაცე, მაშინ დავრწმუნდი, ოქროს მედალი ჩვენი იყო.

აკვრაში პირველი ცდა – 242 კილოგრამი რომ გამოვიყენე, მწვრთნელებს ვთხოვე, ირანელმა სამივე ცდაზე რომ მივა, მეორედ მერე ავკრავ-მეთქი. თავს ძალიან კარგად ვგრძნობდი. მესამე ცდის წინ კი, მაშინ, როდესაც ოლიმპიური ჩემპიონის ტიტული უკვე განალდებული მქონდა, ავთომ შემომძახა – ხომ გინდოდა რეკორდი, ჰოდა მიდიო.

***

ძალოსნების ტრიუმფიდან სამ დღეში – 19 აგვისტოს, საქართველომ რიოს ოლიმპიურ თამაშებზე მეორე ოქრო მოიპოვა. თავისუფალი სტილით მოჭიდავე ვლადიმერ ხინჩეგაშვილის ჩემპიონობით ლაშა ტალახაძემ და ირაკლი თურმანიძემ უკვე გულშემატკივრების რანგში გაიხარეს და ალბათ კიდევ უფრო უკეთ იგრძნეს, რამხელა ემოცია აჩუქეს სხვა სპორტსმენებს და ქართული დელეგაციის ყველა წევრს სამი დღის წინანდელი წარმატებით.

ოლიმპიური თამაშები ტრადიციულად, დახურვის საზეიმო ცერემონიალით დაგვირგვინდა. საქართველოს მედროშე ლაშა ტალახაძე იყო.

GEORGIA

ნამიც და ლაშა ტალახაძე
ორქიდემი მსოფლიოს და
ოლიმპიურ რეკორდს
დაამყარებს

***

და ბოლოს, საქართველოს ძალოსანთა ნაკრების – ექიმის – გიორგი ჭინ-ჭარაულის ემოციური წერილი, რომელიც სოციალურ ქსელში თავად ჭინ-ჭარაულმა გამოაქვეყნა:

„2013 წლის 4 თებერვალს მივედი ძალოსნობის ნაკრებში პირველად მაშინ დუშეთში გადიოდნენ ბიჭები შეკრებას. ზურა კახაბრიშვილმა მითხვა, ადი მიხედე მაგ გუნდს, შენც ბევრ რამეს ისწავლი და სპორტსმენებსაც წაადგები ბევრ რამეს ისწავლი. მაშინ ერთი უპერსპექტივო, არაფრით გამორჩეული სტუდენტი ვიყავი, რომელიც იმას ფიქრობდა რა ეშველებოდა, უნივერსიტეტს რომ დაამთავრებდა.

ავედი...

დამხვდნენ...

პერსონალური ექიმი ჯერ არასდროს ჰყოლოდა გუნდს, არც მე ვიცოდი ბევრი რამ. ჯერ დიპლომიც არ მქონდა. მასაუის კეთებით დავიწყე. დაუმუშავებელ, გაქვავებულ კუნთებს ვუზელდი ბიჭებს და ვფიქრობდი მომავალზე, რომელიც არ ვიცოდი რას მიქადდა.

მაშინ გავიცანი ირაკლი თურმანიძე. ლაშა ტალახაძე ჯერ არ იყო. დაახლოებით ერთი თვის მერე შევხვდი პირველად. თუმცა დაუსწრებლად ვიცოდი ერთი „პატარა“ ბიჭის არსებობის შესახებ, რომელსაც მთელი გუნდი დიდი შტანგის აწევას უნინასწარმეტყველებდა.

დღე დღეს მისდევდა. ვშრომობდი. ბიჭები ვარჯიშობდნენ. ევროპის ჩემპიონატისთვის ემზადებოდნენ მაშინ...

არ ვიცოდი რა იქნებოდა, როგორი ურთიერთობა ჩამომიყალიბდებოდა, ვინ იქნებოდნენ ჩემთვის და ვინ ვიქნებოდი მათთვის მომავალში.

არც იმაზე ვიდებდი თავს, რომ იმ პერიოდში ძალოსნობაზე ვგიუდებოდი და ძალიან მიყვარდა. მერე იყო პირველი ევროპირველობა, პირველი მსოფლიოს ჩემპიონატი. მაშინ ნაკრებს პრობლემები ჰქონდა დოპინგ-სკანდალთან დაკავშირებით და სრული შემადგენლობით ვერ გამოვდიოდით შეჯიბრებებზე.

შეკრებებზე ვაკეთებდით ყველაფერს. მერე მიფრინავდნენ. მე ვიჯექი და ტელევიზორიდან ვგულშემატკივრობდი... ნელ-ნელა იზრდებოდა გუნდი, იზრდებოდა ბიჭების შესაძლებლობები და მათთან ერთად ვიზრდებოდი მეც, როგორც ძალოსანთა ეროვნული ნაკრების ექიმ-რეაბილიტოლოგი. რა მზრდიდა?!

დამოუკიდებლობა...

მზრდიდა ურთიერთობა, მათთან ყოფნა, ვინც ოჯახებს, პატარა შვილებს და ახალმოყვანილ ცოლებს ტოვებდნენ, რათა ევარჯიშათ, ეშრომათ, ოფლის და ტკიფილის ფასად წასულიყვნენ, ბოლომდე ებრძოლათ და კვარცხლბეკის პიკზე მიეღწიათ.

ნელ-ნელა ვგრძნობდი, ვისისხლხორცებდი და ვერთვებოდი სპორტის ყოველდღიურობაში. მანიად მექცა სამედიცინო ჩანთით სიარული. ძალოსნობის ნაკრები იქცა ჩემს ოჯახად. ჩემი მშობლების თხოვნის მიუხედავად, ცოტა მეტი დრო გამეტარებინა მათთან, ვერ ვჩერდებოდი. სახლში მისული ორ საათს თუ ჩამოვუჯდებოდი დედას და მამას და ისევ გავრბოდი... გავრბოდი იმიტომ, რომ შეიძლება ბიჭებს ვჭირდებოდი, შეიძლება რამე აწუხებდათ, ან უბრალოდ, ჩემი იქ ყოფნით რომელიმეს უკეთეგრძნო თავი.

... დიდი კაცია ირაკლი თურმანიძე. დიდი სპორტსმენია და არა მარტო სპორტსმენი. კაპიტანია, რომელსაც გუნდი უზარმაზარ პატივს სცემს. მას ეკითხებიან, ის პასუხობს. მის აზრს ყველა ითვალისწინებს. იმიტომ, რომ უფროსია. იმიტომ, რომ გამოცდილია. იმიტომ, რომ მან ატარა ძალოსნობის მძიმე ულელი აქამდე ისე, რომ არ დაიჩოქა და 2016 წლის 16 აგვისტოს მან უფლისგან მიიღო ის, რასაც იმსახურებდა. კიდევ რატომ ვაფასებ იციოთ?! იცოდა, რომ ლაშა მოუგებდა. იცოდა, რომ მასზე მეტს ასწევდა, მაგრამ წარბს არ იხრიდა, ყველანაირად გვერდში ედგა და გულშემატკივრობდა. მეტი სიკარგე რა გინდათ ხალხო. ყველაზე ძლიერი კონკურენტი გყავდეს ნაკრებში და მისი გამარჯვებისთვის ყველაფერს აკეთებდე.

ლაპა ტალახაძე: „ბეჭნიერი
ვარ, რომ ოლიმპიურ
კვარცხლბეჭვები ერთდროულად
ორი ქართველი ავედით –
მე და ჩემი მეგობარი
ირაკლი თურანიძე“

ამიტომ მიყვარს ძალოსნები
აქ შური და ბოლმა არ არსებობს...

... იმ დიდ კაცზე მინდა კიდევ ვისაუბრო, დღეს რომ ევროპის, მსოფლიოს და ოლიმპიური რეკორდსმენი და ჩემპიონია. 22 წლისაა! რა პატარაა ალბათ იტყვით. აღარაა პატარა. არ არიან პატარები ძალოსნობაში. კაცი რომ სახლი-დან წამოხვალ, რათა შენი მიზნების მისაღწევად იშრომო, ვეღარ გეძახიან პატარას... დიდი კაცია ლაშა ტალახაძე, დღეს უკვე ძალიან დიდი. წლებია, მუხ-ლჩაუხელად შრომობს. იცით როგორი კაცია?! არც სპორტი ეშლება, არც კაცობა, არც ზრდილობა და არაფერი. ქიციც იცის და ქიცმაცურიც.

ღვთის მოშიში კაცია ლაშა. ღმერთთან ერთად იბრძვის. რწმენა აქვს და არაფრის ეშინია. ყველაფერი გამოსდის ამ ფიზიკურად და მორალურად ძლიერ ადამიანს. ჰირჯვარს რომ გადაისახავს, ისეთი სიმტკიცე იღვრება მოძრაობიდან, რომ ასე მგონია ჩემზეც გადმოდის ამ გოლიათისთვის უფლისგან მინიჭებული მადლი...

...რიომდე ერთი თვე და ცოტა მეტი იყო დარჩენილი, გამიცივდა... ანგი-ნა დაემართა... სიცხეები 40-ზე ჰქონდა. 5-6 კილო დაიკულო. დიდი ვარჯიშები ჰქონდა, მაგრამ ჩაუვარდა. ყველა ვწუხდით. როგორ არ ვუმკურნალეთ, მაგრამ ერთი კვირა მაინც გაგვიცუდდა. დაიწყო ისევ მთელი შემართებით. იქამდე არ მოისვენა, სანამ ჩვეულ ფორმას არ დაუბრუნდა და ცოტა ხანში გადაჭარბა კიდეც.

მე და ზურა კახაბრიშვილი 10 დღით ადრე ჩამოვედით ბრაზილიაში. მედარდებოდა, მაგრამ იმედი მქონდა, თავს გაიტანდნენ გოლიათები უჩე-მოდ. არ გაცივდე და ბევრი არ ინანცალო-მეტქი, დავუბარე. ითვალისწი-ნებს ხოლმე ჩემს თხოვნას. ბოლო თვეები ერთ ნომერში ვცხოვრობდით და სულ კუდში დავსდევდი. ყასიდად გამიბრაზდება ხოლმე, მაგრამ იცის რომ ცუდს არ ვურჩევ... და მაინც მისრულებს თხოვნას.

ძლიერ გაიარა ათმა დღემ და ჩამოვიდნენ.... ირაკლის მაჯა ჰქონდა ნატენი. ვერც გავიგე, როდის მეტკინაო, შემომჩივლა. ლაშა კარგად იყო. რამდენიმე კილოგრამის მომატება გვქონდა შეჯიბრამდე გეგმაში.

ახლოვდებოდა 16 აგვისტო და მატულობდა დაძაბულობა. მე, ავთოს, გიას და ზურას უფრო გვეტყობოდა ნერვიულობა, ვიდრე ამ ყოვლისშემ- ძლე ბიჭებს. აქეთ გვამხნევებდნენ, ყველაფერი კარგად იქნებაო.

ირაკლის მაჯის ტკივილმა უმატა. ნემსებს ვუკეთებდით, რომ შეჯიბრზე ლიდოკაინით გავუყუჩებდით გაუსაძლის ტკივილს, მაგრამ არ დაგვჭირდა. გამზადებული ნემსები გადავყარე. არ მინდაო. გავუძლებო და გაუძლო კიდეც. კიდევ ერთხელ, უფრო ძლიერად შემაყვარა თავი.

სასწაული ხდებოდა გასახურებელში, ყირაზე ვიყავით, ცალკე ემოცია, ცალკე ამათი გამხნევება, შტანგის აგება, დაშლა... ასანიძის მათემატიკუ- რად აელვარებული მზერა... ავთოს და ზურას შეძახილები... და...

გავიმარჯვეთ!

ორი მედალი რიოს ოლიმპიადიდან, ძალოსნობის ისტორიაში პირვე- ლად.

ოქრო და ბრინჯაო, რომელსაც ასევე ოქროს ფასი აქვს და ისტორია, რომელიც ამ ორმა ქართველმა დაწერა...

მე ამაყი ვარ!

მე ვარ ბედნიერი, რომ ვარ ამ ისტორიის ნაწილი, ამ გუნდის, ამ ბიჭების ექიმი და ძალოსნობის ეროვნული ნაკრების დიდი ოჯახის წევრი.

მადლობა ლაშას და ირაკლის... მადლობა გიორგი ასანიძეს, ავთო გა- ხოკიძეს, ზურა კახაბრიშვილს და ყველა იმ ადამიანს, ვინც იოტისოდენა წვლილი შეიტანა ამ გამარჯვებაში.

აქ ორ ძალოსანზე ვსაუბრობ, მაგრამ მე მყავს ნამდვილი მგლები სა- ქართველოში, რომელიც ძალიან მომენატრნენ და მინდა, მოვიკითხო შო- რეული ბრაზილიიდან. ჩემო ძალოსნებო, მალე ისევ ერთად ვიქნებით!

დიდი მადლობა თქვენ, ქართველო გულშემატკიფრებო!

მიყვარხართ.

მეც ძალოსანი ვარ.

მე მიყვარს საქართველო“!

